

មានគ្រប់ទាំងអស់

ខ្ញុំពិតជាមានអំណរគុណណាស់ដែលបាននៅទីនេះ។ ខ្ញុំសូមកោតសរសើរ
ចំពោះការអធិស្ឋានរបស់អ្នកនៅពេលដែលអ្នកបានព្រោះថ្នាក់តិចតួច
ដែលខ្ញុំជួប។ វាគ្រាន់តែបង្ហាញថាសាតាំងមិនអាចយកអ្នករហូតដល់ព្រះ
រួចរាល់។ ហើយខ្ញុំគិតថាអ្នកទាំងអស់គ្នាឆ្ងល់ថាតើវា...តើមានអ្វីកើតឡើង។
ខ្ញុំតែងតែពេញចិត្ត...ដូចដែលអ្នកបានដឹងហើយថាខ្ញុំ...ចំណង់ចំណូលចិត្តរបស់ខ្ញុំ
ឬអ្វីដែលខ្ញុំសម្រាកគឺទៅស្ដាប់ត្រីប្រចុះនៅជួរហើយបាញ់ឬទៅបរាញ់ឬអ្វីមួយ
ដូចនោះ។ ខ្ញុំរីករាយនឹងរឿងនោះ។ ប្រសិនបើខ្ញុំបានលេងកីឡាវាយកូនហ្គោល វា
នៅទីនោះដែលស្រ្តីអាក្រក់ពាក់កណ្តាល។ ហើយប្រសិនបើខ្ញុំ—ហើយប្រសិនបើ
ខ្ញុំជាអ្នកលេងបាល់ អ្នកដឹងថាវានឹងទៅយ៉ាងណា នោះ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំ—ខ្ញុំរីករាយ
ណាស់ដែលវានៅខាងក្រៅ ដូចជាការនសាទ ការបរាញ់ និងរបស់របរផ្សេងៗ។

2 ហើយខ្ញុំតែងតែស្រឡាញ់កាំភ្លើងវតធីប៊ីម៉ាញុម។ ហើយខ្ញុំគិតថាមាន
នរណាម្នាក់បានទិញវាឱ្យខ្ញុំប្រសិនបើខ្ញុំបាននិយាយអ្វីមួយអំពីវា ប៉ុន្តែខ្ញុំបាន
រក្សាទុកវាដោយខ្លួនឯងព្រោះវាជាលុយច្រើនពេកដែលពួកគេចង់ឱ្យពួកគេដាក់នៅ
ទីនោះ ហើយខ្ញុំស្គាល់អ្នកផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អដោយគ្មានស្បែកជើងនៅលើជើង
របស់ពួកគេ។ ហើយបន្ទាប់មកឱ្យនរណាម្នាក់បង់ថ្លៃលើការនោះ យកលុយច្រើន
ហើយបង់ថ្លៃកាំភ្លើង? បងប្រុសអាតវីលសុនបានផ្តល់ឱ្យប៊ីលីនៅទីនោះនូវគំរូចិត
សិបរីនឆេស្ទីមិនយូរប៉ុន្មានទេ រ៉ូប៊ីតពីរយ-ហាសិប-ប្រាំពីរ។ លោក វតធីប៊ីបាន
ដាក់ក្រដាសមួយដែលគាត់អាចយកកាំភ្លើងនោះសម្រាប់ការផ្លាស់ប្តូរបន្តិចបន្តួច
នៅទីនោះ ហើយបង្កើត វតធីប៊ី ម៉ាញុម ចេញពីវា ដោយសុវត្ថិភាពឥតខ្ចោះ។
ដូច្នេះបងប្រុសរ៉ូតនីមកព្រះវិហារ បងប្រុសរ៉ូតនី អាមស្រ្តង់បានបញ្ជូនវាទៅ ហើយ
បានបំប្លែងវាទៅជា វតធីប៊ី ម៉ាញុម។ វាបានកើតឡើងដែលមិនត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរ
ត្រឹមត្រូវ។ ដូច្នេះនៅពេលដែលខ្ញុំបាញ់វាជា វតធី...ក្រុមហ៊ុន រីនឆេស្ទើ និយាយ
ថា កាំភ្លើងរបស់ពួកគេនឹងមានសម្ពាធហុកសិប-ប្រាំបួនរយផោន។ អ្នកដឹងថាវា
នឹងជាអ្វី។

3 ហើយខ្ញុំទើបតែកាន់កាំភ្លើង បងប្រុសរ៉ូតនីបានចុះទៅទីនោះជាមួយខ្ញុំ ហើយវា

មានចម្ងាយប្រហែលមួយអីញពីភ្នែករបស់ខ្ញុំ ដូចនោះ។ ហើយសម្គាល់ដែលបាន បាញ់ហុកសិបប្រាំបួន-រយជោនសម្រាប់ហាសិបយ៉ាត ធុងកាំភ្លើងបានចេញទៅ ជួរហាសិបយ៉ាត គ្រាប់បានត្រលប់មកវិញតាមវិធីនេះ ហើយកាំភ្លើងទើបតែបែក នៅក្នុងដៃខ្ញុំ។ គ្រាន់តែជាភ្លើងដែលឆេះខ្ពស់ដល់ពិដាននៅទីនោះ ហើយនោះជាអ្វី ដែលខ្ញុំបានដឹងមួយប្រាំពីរនាទី។ ហើយ ខ្ញុំមកដល់ ឈាមបានហូរចេញមកដូចនេះ ហើយខ្ញុំគិតថាខ្ញុំត្រូវបានគេសម្លាប់ ដូច្នេះខ្ញុំចាប់ដៃខ្ញុំឡើងបែបនេះមួយភ្លែត។ ហើយបងប្រុស វូដ...ខ្ញុំបានព្យាយាមមើល ហើយខ្ញុំមិនអាចមើលឃើញពីភ្នែក នេះ ហើយមិនអាចស្តាប់ឮទាល់តែសោះ។ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាខ្ញុំកំពុងដើរនៅលើ អាកាស។ ហើយខ្ញុំបានឃើញបងប្រុសវូដចេញទៅគោលដៅដើម្បីមើលកន្លែង ដែលគ្រាប់កាំភ្លើងបានវាយប្រហារ ហើយខ្ញុំព្យាយាមទាក់ទាញចំណាប់អារម្មណ៍ របស់គាត់។ បន្ទាប់មកគាត់ទៅដល់ទីនោះ ហើយយើងឡើងមក។ ហើយចិញ្ចៀន នៃគ្រាប់បានទៅជុំវិញភ្នែក។ ហើយមុខរបស់ខ្ញុំមើលទៅដូចជាគាត់គ្រាន់តែបោះ ហាំប៊ីហ្គីនៅក្នុងនោះ ដែលវាទើបតែផ្ទុះមុខខ្ញុំ។ ហើយបំណែកធ្ងន់ធំមួយជាប់នៅ ពីលើភ្នែក ហើយធ្វើរង្វង់ជុំវិញភ្លើងប្រហោងភ្លើងនិងភ្លើងលលាដ៍ក្បាលនៅទីនេះ។ គ្រូពេទ្យអាខៀបានរើសពួកវាចេញ។

4 ពីរបីថ្ងៃក្រោយមក នៅថ្ងៃបន្ទាប់ ដុកនៅក្នុងមន្ទីរពេទ្យដោយខ្លួនឯង។ ពួកគេ បានបញ្ជូនខ្ញុំទៅអ្នកឯកទេសខាងភ្នែក។ គាត់បានរកឃើញចិញ្ចៀនមួយ នៅ ក្រោមការមើលឃើញ ប្រហែលសាមសិបបំណែកនៃគ្រាប់បានធ្លាក់ចូលជ្រៅទៅ ក្នុងភ្នែក។ វាមិនអាចរើសចេញបានទេ។ បានទៅ គ្រាន់តែខកខានការមើលឃើញ ហើយធ្វើចិញ្ចៀនបែបនេះ។ គាត់បាននិយាយថា “រឿងតែមួយគត់ដែលខ្ញុំដឹង” គាត់ បានសរសេរសំបុត្រមួយច្បាប់ បាននិយាយថា “ព្រះអម្ចាស់ដ៏ល្អបានអង្គុយនៅ លើកៅអីជាមួយគាត់ ដើម្បីការពារអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ ឬគាត់នឹងមិនមានក្បាល នៅសល់ឡើយ។” បងប្រុសវូដទាំងអស់នឹងបានរកឃើញគ្រាន់តែមកពីទីនេះ ឃើញទេ? សម្គាល់នោះបានវាយបកមកវិញ! ខ្ញុំមិនដឹងថាវាធ្វើយ៉ាងម៉េចទេ។ ប៉ុន្តែ គ្រាប់ធ្ងន់ធំនោះចេញពីកាំភ្លើងម៉ូដែលចិតសិបដើមបានផ្ទុះឡើង ប្រសិនបើអ្នកដឹង ថាក្លឹបអភិរក្សនៅឯណា ត្រលប់ទៅកាន់ទ្រុងសត្វក្តាន់វិញ។ ហើយផ្នែកមួយនៃ កាំភ្លើងដែលយើងមិនបានរកឃើញ។

5 ដូច្នេះវាគ្រាន់តែទៅបង្ហាញអ្វីមួយ។ ខ្ញុំមានសេចក្តីអធិប្បាយនៅថ្ងៃមួយ

ព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យលើ “ការប្រែចិត្តជឿគឺមិនអីទេ ប៉ុន្តែអ្នកបន្ទាបវា ប្រសើរជាង។ ប្រសិនបើវាមិនត្រូវបានកំរិតទុកជាមុនសម្រាប់បន្ទុកដែលវាត្រូវការ វានឹងផ្ទុះឡើងរាល់ពេល។” ហ្នឹងហើយ។ ដូច្នេះកុំព្យាយាម...វាប្រសើរជាងដើម។ អ៊ុំ-ហ៊ុម។ ប៉ុន្តែមិនចំអកពីអ្នកខ្លះ...[បងស្រីម្នាក់និយាយទៅកាន់បងប្រុសប្រាហាំ —អេដ។] ឥឡូវនេះមើល ឃើញ។ វាជា...អូ ពិតណាស់ អ្នកអាចស្រមៃថាអ្វីៗនឹង ត្រូវបាននិយាយបែបនោះ។

6 ប៉ុន្តែតាមដែលខ្ញុំដឹង នៅទីនោះ—មិនមានរឿងអីទេ...ពិតណាស់ ត្រចៀក របស់ខ្ញុំ អ្នកអាចស្រមៃបាន វានៅតែមានសំឡេងធាទ៍នៅពេលដែលមីក្រូហ្វូននេះ ងើបឡើងវិញ។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលខ្ញុំមិននៅទីនេះនៅព្រឹកនេះ។ អ្នក និយាយ អ្នកឮវាឡុងទៅវិញទៅមក។ ប៉ុន្តែពួកគេបាននាំខ្ញុំទៅជួបអ្នកឯកទេស បាននិយាយថា “ត្រចៀកស្ត្រីក៏មិនហើមដែរ។ ហើយបន្ទាប់មកភ្នែក” បាននិយាយ ថា “អ្នកនឹងមានការមើលឃើញដូចពីមុន។” បាន—បាននិយាយថា “វាបានចូល ទៅក្រោមការមើលឃើញ។ វាគ្រាន់តែមានចិញ្ចៀនជុំវិញភ្នែក ដោយបង្កប់ខ្លួនវា។” បានប្រាប់ថា “អ្នកនឹងតែងតែមានគ្រាប់។”

7 ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំមានវាតាំងពីខ្ញុំអាយុពីរឆ្នាំ នោះមកពីរឿងមួយទៀត។”

8 បងប្រុស រ៉ូប៊ីសុន នៅទីនោះ ខ្ញុំបានហៅគាត់មក ហើយប្រាប់គាត់អំពីវា។ បាន និយាយថា “កុំប្រកាន់អី” បាននិយាយថា “ខ្ញុំមានពីរបីជាន់នៅក្នុងខ្ញុំ” គាត់បាន និយាយថា។ គាត់ជាអតីតយុទ្ធជនពីសង្គ្រាម។ “ដូច្នេះវានឹងមិនឈឺចាប់ទេ ខ្ញុំមាន វាច្រើន។”

9 ហើយខ្ញុំចង់ចាំនិមិត្តរបស់ព្រះអម្ចាស់កាលពីមិនយូរប៉ុន្មានទេ។ តើអ្នកចាំថាខ្ញុំ ប្រាប់វានៅទីនេះទេ? ភាពផ្អែមល្អៃរបស់ព្រះអម្ចាស់នៅព្រឹកនោះ មានបន្ទូលថា “កុំខ្លាចអ្វីក៏ដោយ កន្លែងណា ឬអ្វី ដ្បិតវាមានរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ គង់នៅ ជាមួយអ្នករាល់គ្នាគ្រប់ទីកន្លែងដែលអ្នកទៅ។” ដូច្នេះ វាមិនអាចទេ សាតាំងមិន អាចសម្លាប់ខ្ញុំបានទេ រហូតដល់ព្រះមានបន្ទូលថា “វាចប់ហើយ។” ឃើញទេ? គាត់ អាចសាកល្បងវា ប៉ុន្តែគាត់នឹងមិនជោគជ័យក្នុងការធ្វើវាទេ។

10 ដូច្នេះ រឿងចម្លែក ខ្ញុំនឹងបន្តទៅមុខទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ បន្តទៅការប្រជុំ របស់ខ្ញុំ ដែលខ្ញុំអាចមើលឃើញពីភ្នែកខាងឆ្វេងនេះ ហើយខ្ញុំក៏បន្តទៅការប្រជុំ។ ហើយបន្ទាប់មកពួកគេ ដែលជាបងប្អូនដែលទៅក្នុងការកក់ទុករបស់ឥណ្ឌា ត្រូវ

លុបចោលការប្រជុំនោះ ឬការពន្យារពេល រហូតដល់ខ្ញុំត្រលប់មកឆ្នេរខាងលិច វិញ ហើយឡើងទៅលើឆ្នេរខាងលិច។ ដូច្នោះយើងនឹងយកការប្រជុំនៅទីនោះ។ ហើយក្នុងអំឡុងពេលនេះ បងប្រុសអាហ្គេនប្រាយបានកាន់ខ្ញុំ ហើយបន្ទាប់មក នៅពេលដែលកិច្ចប្រជុំនោះចប់ ខ្ញុំក៏ទៅអានឆ័រ រដ្ឋអាឡាស្កាដែរ។ មូលហេតុដែល ខ្ញុំពឹងផ្អែកខ្លាំង...

11 អ្នករាល់គ្នាជាច្រើនចងចាំនិមិត្តដែលខ្ញុំមាន កន្លែងដែលខ្ញុំបានបាញ់សត្វខ្លា ឃ្មុំប្រ៊ុសលី ខ្លាឃ្មុំប្រ៊ុសលីប្រាំបួនហ្វីត (ហើយក្រុមជំនុំចងចាំខ្ញុំបានប្រាប់វានៅ ទីនេះ) និងការវិប្បិ។ ខ្ញុំមានមួយទៀត។ សូមចាំថាវាមាននៅលើកាសែតនៅទីនេះ ខ្ញុំបានឃើញខ្លាឃ្មុំពណ៌ត្នោតដ៏ធំមួយ។ នោះប្រហែលជាកូនខ្ញុំហើយវានឹងមិន ដំណើរការនៅទីនោះនៅក្នុងប្រទេសកាណាដាទេ ព្រោះពួកគេមិននៅទីនោះ អ្នក ឃើញទេ? ប៉ុន្តែកន្លែងណាដែលវានឹងនៅ វានឹងនៅ។ វានឹងក្លាយជា ព្រះបន្ទូល របស់ព្រះអម្ចាស់។ វានឹងក្លាយជាការពិត។ ឃើញទេ?

12 ហើយឥឡូវនេះខ្ញុំសូមអរគុណអ្នកសម្រាប់ការអធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំ បានដឹងថាអ្នករាល់គ្នានឹងអធិស្ឋាននៅពេលដែលអ្នកបានឮថាខ្ញុំឈឺចាប់។ ហើយ ក្រុមតូចមួយដែលគ្រាន់តែ... កូនស្រីរបស់ខ្ញុំនៅខាងក្រោយនោះ បេបិកា បាន សរសេរថាបងស្រីដុកដែលមកទីនេះនៅព្រះវិហារ ជាសំបុត្រមួយ ហើយប្រាប់ នាងអំពីវា។ ហើយនាងបានទូរស័ព្ទទៅមេដាពីរបីយប់បន្ទាប់ពីនោះ បាននិយាយ ថា “ខ្ញុំមិនដឹងថាតើវាបានជួយឬអត់ ប៉ុន្តែយើងទាំងអស់គ្នាជាក្រុមនៅទីនេះបាន រួមគ្នា។” អ្នកដឹកនាំមេតូឌីស្ទនិង—និងបងប្រុសប្រោន សាច់ញាតិរបស់ពួកគេ និង ពួកគេទាំងអស់បានជួបជុំគ្នាអធិស្ឋានពេញមួយយប់សម្រាប់ខ្ញុំ។ បាននិយាយ ថា “ខ្ញុំមិនដឹងថាព្រះបានឮឬអត់ទេ ប៉ុន្តែយើងបានដឹងថាបងប្រុសប្រាណហាំបាន អធិស្ឋានសម្រាប់មនុស្សជាច្រើន យើងគិតថាយើងនឹងអធិស្ឋានសម្រាប់គាត់។” នោះជាប្រភេទដែលទ្រង់បានឮ ឃើញទេ? ត្រូវហើយ មនុស្សបែបនោះ!

13 បងប្រុសគ្រីស ជាបងប្អូនម្នាក់របស់យើងនៅទីនេះ សាកាំងបន្ទាប់ពីវាថ្មីៗនេះ បានបុកបង្គោលភ្លើង អូ វាគ្រាន់តែកាត់វា... ទាំងស្រុង។ ខ្ញុំមិនឃើញពីរបៀបដែល គាត់ចេញពីវានៅរស់ទេ។ ដូច្នោះគាត់កំពុងដេកនៅទីនោះក្នុងមន្ទីរពេទ្យ ហើយបាន និយាយថាមានប្អូនប្រុសម្នាក់មកពីរដ្ឋញូអាល់បានី ឈ្មោះ មេដកាលហ្វ ហើយ គាត់បាននិយាយថា “បងប្រុសគ្រីស ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនសមនឹងមកអធិស្ឋានសម្រាប់

អ្នកទេ ប៉ុន្តែ” បានបន្តថា “ព្រះអម្ចាស់គ្រាន់តែដាក់វានៅក្នុងចិត្តរបស់ខ្ញុំ ដូច្នោះខ្ញុំមិនអាចទ្រាំវាបានទេ។” ហើយគ្រាន់តែចេញមកហើយលុតជង្គង់ចុះ ហើយអធិស្ឋានបន្តិច ហើយចេញទៅ។ ព្រះបានប្រោសបងប្រុសគ្រីស្ទនៅទីនោះ។ ឃើញទេ? នៅពេលដែល ឃើញទេ វាជាអំណោយទាននៃការព្យាបាលនៅក្នុងរូបកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទ អ្នកឃើញទេ អរិយវៈ១ទៅ១ទៀត។

14 កុំគិតព្រោះអ្នកគ្រាន់តែជាអរិយវៈ១ ថា អ្នកគ្រាន់តែអរិយវៈច្រើនដូចអ្នកផ្សេងទៀត។ នោះគ្រាន់តែជាម្រាមដៃរបស់ខ្ញុំដូចជាដៃនេះគឺជាដៃរបស់ខ្ញុំ ឬត្រចៀកនេះគឺជាត្រចៀករបស់ខ្ញុំ។ ឃើញទេ? វាគ្រាន់តែជាអរិយវៈនៃរាងកាយទាំងមូល។ ហើយយើងទាំងអស់គ្នា... បើអរិយវៈ១ឈឺ នោះទាំងអស់នឹងឈឺជាមួយគ្នា។ ការរូបរមមួយ ជាការរូបរមដ៏មានពរ! ឥឡូវនេះខ្ញុំ...

15 បន្ទាប់ពីនោះ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំបានធ្វើការប្រជុំមួយចំនួនទៀត ហើយខ្ញុំបានទុកពេលបន្តិចនៅទីនោះមួយយប់ជាមួយរោងឧបោសថម្តងទៀត ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ។ ហើយប្រសិនបើព្រះសព្វព្រះទ័យ ព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យខាងមុខនេះ ខ្ញុំចង់និយាយនៅលើផ្លូវរបស់ហោរា ហើយបន្ទាប់មក នៅរោងឧបោសថ។

16 យប់ថ្ងៃស្អែក ឬយប់ថ្ងៃអាទិត្យ ខ្ញុំនៅទីនេះនៅរោងឧបោសថដំណឹងល្អបងប្រុសម្នាក់របស់យើងគឺបងប្រុស រ៉ូខល។ ខ្ញុំចង់និយាយលើប្រធានបទ ចូរឱ្យចេញពីចំហាយទឹក ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ។

17 ហើយបន្ទាប់មកនៅថ្ងៃអង្គារបន្ទាប់ យើងត្រូវចាកចេញបន្ទាប់មកទៅវីស្ស៊ីស្កុន ជាមួយនឹងសន្និបាតថ្នាក់តំបន់របស់បុរសជំនួញដំណឹងល្អ។ ហើយខ្ញុំនឹងនៅទីនោះបីយប់។ នោះគឺនៅ... ប៊ីលី តើទីក្រុងនោះឈ្មោះអ្វី? បានទទួល... [បងប្រុស ប៊ីលីប៉ូលនិយាយថា “ហ្គ្រីនឡេក” —អដ។] ហ្គ្រីនឡេក រដ្ឋវីនឌុនស្កុន។ [ថ្ងៃព្រហស្បតិ៍។] ពេលណា? [ថ្ងៃព្រហស្បតិ៍ សុក្រ និងថ្ងៃសៅរ៍ ទីដប់ប្រាំពីរដល់ទីដប់ប្រាំបួន។] ថ្ងៃព្រហស្បតិ៍ សុក្រ និងថ្ងៃសៅរ៍ ទីដប់ប្រាំពីរ ទីដប់ប្រាំបី និងទីដប់ប្រាំបួន នៅហ្គ្រីនឡេក រដ្ឋវីកខុនស៊ីន សន្និបាតប្រចាំតំបន់។

18 ហើយបន្ទាប់មកនៅថ្ងៃអាទិត្យ នៃថ្ងៃម្តៃ ខ្ញុំនៅលីកាហ្គោនៅសាលប្រជុំវិទ្យាល័យ សាលប្រជុំដែលដែលយើងនៅលើកចុងក្រោយ។ តើអ្នកចាំថាឈ្មោះ

នោះជាអ្វីទេ? [បងប្រុស ប៊ីលីប៉ូលនិយាយថា “ស្នេដានម៉ាដើ” —អេដ។] សាល ប្រជុំវិទ្យាល័យស្នេដានម៉ាដើ សម្រាប់រសៀលថ្ងៃអាទិត្យ។

19 បន្ទាប់មកនៅថ្ងៃច័ន្ទខ្ញុំចប់នៅ...ខ្ញុំភ្លេចឈ្មោះកន្លែងដែលព្រះអម្ចាស់បាន បង្ហាញខ្ញុំនូវសន្និបាតនៅពេលនោះ អំពីសមាគមអ្នកបម្រើព្រះនៃទីក្រុងឈើកាហ្គោ ជួបជាមួយខ្ញុំដើម្បីពិភាក្សាអំពីប្រធានបទ អ្នកដឹងទេ? ខ្ញុំបាននិយាយថា “ហើយ ព្រះអម្ចាស់បានបង្ហាញខ្ញុំនៅកន្លែងនោះ។” វាជាការប្រជុំលាបងប្រុសយ៉ូសែបប៊ូស ដែលនឹងនៅទីនេះនៅថ្ងៃស្អែកតាមយន្តហោះដើម្បីជួបខ្ញុំ និងពិធីបំប្រែរូបលា គាត់នៅថ្ងៃច័ន្ទ។

20 បន្ទាប់មកយើងមកត្រង់ផ្ទះហើយចាកចេញបន្ទាប់មក ព្រោះវាដល់ពេលដែល ត្រូវចាកចេញទៅស្រល់ខាងត្បូង ខារ៉ូលីណាខាងត្បូង ឬរដ្ឋខារ៉ូលីណាខាងជើង។ ហើយបន្ទាប់មកចុះទៅកូឡុំប៊ីសរដ្ឋខារ៉ូលីណាខាងត្បូង។ ហើយបន្ទាប់មកទៅ វិមានគោនៅឆ្នេរខាងលិច។ ហើយបន្ទាប់មកឆ្លងកាត់ទីក្រុងស្មៅ ហើយឡើងទៅ លើស្ប៉ូកាន ចូលទៅក្នុងប្រទេសកាណាដា ហើយបន្ទាប់មកនៅអាឡាស្កា។ ដូច្នេះ សូមអធិស្ឋានសម្រាប់យើង យើងពិតជាត្រូវការការអធិស្ឋានរបស់អ្នក។

21 ហើយយើងត្រូវបានបង្រៀននៅក្នុងបទគម្ពីរថាអ្វីៗទាំងអស់ធ្វើការជាមួយគ្នា សម្រាប់ការល្អចំពោះអ្នកដែលស្រឡាញ់ព្រះ។ ហើយខ្ញុំជឿតាំងពីនេះមក ហើយ ឃើញភាពស្មោះត្រង់របស់ប្រជាជនជាដើម...មាននរណាម្នាក់បាននិយាយថា “តើ វានឹងកើតឡើងដោយរបៀបណា ហើយតើព្រះនឹងអនុញ្ញាតឱ្យវាធ្វើអ្វី?” ខ្ញុំអាចត្រូវ បានគេសម្លាប់នៅលើផ្លូវដែលចេញទៅទីនោះ អ្វីមួយឬផ្សេងទៀត ទ្រង់—ទ្រង់មាន អ្វីដែលត្រូវឆ្លងកាត់វា។ សូមចាំថា បទគម្ពីរមិនអាចបរាជ័យបានទេ “អ្វីៗទាំងអស់ ធ្វើការជាមួយគ្នាដើម្បីសេចក្តីល្អចំពោះអ្នកដែលស្រឡាញ់ព្រះ។” ហើយ ប្រសិនបើ ខ្ញុំស្គាល់ចិត្តខ្ញុំ ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់អស់ពីចិត្ត។ ហើយវានាំ យើងឱ្យកាន់តែជិតគ្នាបន្តិច។

22 ហើយ គិតឥឡូវនេះ អ្នករាល់គ្នាដែលបានឮអំពីវា មិនអាចយល់ពីរបៀបដែល ខ្ញុំសូម្បីតែក្បាលឬស្មាខាងឆ្វេង អ្នកឃើញទេ ហើយអង្គុយនៅក្នុងការផ្ទះនោះ។ ថា វានៅជិតខ្ញុំ ដែលប្រហែលជាជិតពីរពាន់ជាន់នៃការផ្ទះនៅចំពោះមុខរបស់អ្នក។ ឃើញទេ វាគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីបំបែកអ្នក ឃើញទេ គ្រាន់តែបោសវាចេញ។ ប្រសិនបើ វាផ្ទះកាំភ្លើងដេកធ្ងន់ហើយផ្គុំផ្គងនោះចេញឆ្ពោះទៅរកខ្សែហោសិបយ៉ាត ហើយ

—និងជាប់ អ្នកគួរតែឃើញកាំភ្លើង។ វាមិនមើលទៅដូចជាកាំភ្លើងទេ វាគ្រាន់តែជាបំណែកដែលរើស។

23 ហើយបន្ទាប់មក ចេញពីនោះ ដោយគ្មានពិការភាពមួយ។ សរសើរតម្កើងព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់! គ្រប់គ្រាន់ដើម្បីកុំឱ្យខ្ញុំឡើងទៅទីនោះរហូតដល់ពាក្យពីអេដឌីមកថាខ្ញុំមិនគួរមកនៅពេលនោះ។ “ព្រះគុណដ៏អស្ចារ្យ ជាសព្វពិរោះ ដែលបានសង្គ្រោះមនុស្សបាបដូចខ្ញុំ!” ហើយវាធ្វើឱ្យយើងដឹងរឿងនោះ ដើម្បីដឹងគុណព្រះដែលគង់នៅជាមួយយើង។ ព្រះគង់នៅជាមួយយើង ហើយយើងដឹងគុណណាស់!

24 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំបានប្រាប់នៅព្រឹកនេះថាខ្ញុំគិតថាខ្ញុំនឹងចុះមក បន្ទាប់មកបងប្រុសដ៏មានតម្លៃនៅទីនេះនៅពេលដែលខ្ញុំត្រឡប់មកវិញ... ខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់បងស្រីរូងនៅថ្ងៃនេះ ខ្ញុំគិតថាបងប្រុសនេវីល... ប៊ីលីបានហៅខ្ញុំហើយនិយាយថា “ស្តាប់តាមសារបើអ្នកអាច។” ហើយខ្ញុំជឿថាដុំដែកតូចមួយបានដំណើរការហើយបានចុះក្រោមភ្នែករបស់ខ្ញុំនៅទីនោះ វាពិតជាផ្តល់ឱ្យខ្ញុំនូវផ្លូវអាក្រក់ក្នុងការទៅប៉ុន្តែវាចេញឥឡូវនេះ។ ពួកគេបានលាងវាចេញ។ ដូច្នេះហើយគាត់និយាយ... យប់នេះខ្ញុំគិតថាខ្ញុំនឹងចុះទៅ ហើយបងប្រុសដ៏មានតម្លៃនោះប្រហែលជាអធិប្បាយបែបនោះ ខ្ញុំដឹងថាវាជាអ្វីនៅពេលដែលអ្នកមានកម្មវិធីធំមួយ បន្ទាប់មកអ្នកពិតជាស្អក អ្នកដឹងទេ ហើយ—និងបំពង់ករលាកនិងឈឺចាប់។ ដូច្នេះខ្ញុំគិតថាខ្ញុំនឹងចុះទៅ ហើយខ្ញុំបានរើសយកបទគម្ពីរពីរបីដើម្បីអាន។ ខ្ញុំបានគិតថា “យប់នៃការប្រកបប្បបូម។”

ខ្ញុំតែងតែចង់ទទួលយកការប្រកបប្បបូម។

25 បន្ទាប់មកខ្ញុំមានមិត្តភក្តិពីរបីនាក់ ពួកគេនៅទីនេះនៅកន្លែងណាមួយ។ ខ្ញុំមិនឃើញច្បាស់ពេកទេ ដូចដែលអ្នកយល់។ វានៅតែមានប៊ែលឡាដូណានៅក្នុងភ្នែកដែលរីកធំ គ្រាន់តែជាភាពមិនច្បាស់។ ដូច្នេះពួកគេនៅទីនេះ មិត្តភក្តិនិងសាច់ញាតិរបស់បងប្រុសដ៏ល្អរបស់ខ្ញុំ អេហ្វ អេហ្វ ប៊ូសរ៉េត ក្នុងសិរីរុងរឿង។ ដូច្នេះព្រះអម្ចាស់ប្រទានពរដល់មនុស្សទាំងនោះ យើងគ្រាន់តែមានការអធិស្ឋានសម្រាប់ពួកគេនៅបន្ទប់ខាងក្រោយ។

26 ឥឡូវនេះ កុំភ្លេច យប់ថ្ងៃពុធគឺជាការប្រជុំអធិស្ឋានពាក់កណ្តាលសប្តាហ៍របស់យើង។ ហើយខ្ញុំគិតថា បងប្រុសជេកសុន គាត់គឺជាយប់ថ្ងៃព្រហស្បតិ៍។ ហើយបងប្រុស ជូនៀ នៅទីនេះ... ប្តីបងប្រុស រ៉ូខ្យល គឺនៅយប់ថ្ងៃពុធ។ ហើយរោង

ឧបោសថនៅយូទឹកគឺនៅថ្ងៃពុធ។ ប្រុងប្រុសនេរីលនិយាយថា “នោះគឺនៅយប់ថ្ងៃ ព្រហស្បតិ៍។”—អដ។ នៅយប់ថ្ងៃព្រហស្បតិ៍។ ហើយបន្ទាប់មកត្រលប់មកទីនេះ វិញនៅព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យសម្រាប់កម្មវិធីក្រុមជំនុំ។

27 ហើយបន្ទាប់មកឥឡូវនេះ ហើយយប់ថ្ងៃអាទិត្យខ្ញុំត្រូវទៅជាមួយបងប្រុស រ៉ូ ខែល។ ខ្ញុំនឹងធ្វើវានៅយប់ថ្ងៃពុធ ប៉ុន្តែសប្តាហ៍បន្ទាប់ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនអាចធ្វើវាបានទេ ដូច្នេះខ្ញុំត្រូវដាក់វានៅយប់ថ្ងៃអាទិត្យ។ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ ប្រជាជននៅទីនេះនៅរោង ឧបោសថ ស្នាក់នៅទីនេះនៅរោងឧបោសថ ឃើញទេ ព្រោះខ្ញុំនឹងទៅជួបបងប្រុស រ៉ូខែល នៅយប់នោះគ្រាន់តែអធិប្បាយ មិនមែនសម្រាប់កម្មវិធីព្យាបាលទេ។ ហើយ ប៉ុន្តែសូមចាំថា នៅត្រង់កន្លែងបំពេញកាតព្វកិច្ច នៅទីនេះនៅរោងឧបោសថ។ នេះ ជាកន្លែងរបស់អ្នក ឃើញទេ។ ដូច្នេះយើងនឹងរំពឹងថានឹងមានពេលវេលាល្អ។ ហើយបន្ទាប់មកអ្នកទាំងអស់គ្នាអធិស្ឋានសម្រាប់យើងនៅពេលយើងទៅជាមួយ គ្នា។

28 ដោយជឿថាព្រះនឹងជួបជាមួយយើងនៅយប់នេះមុនពេលការប្រកបប្បបូម។ ហើយឥឡូវនេះខ្ញុំគិតថា...តើអ្វីទាំងអស់ដែលយើងមាន សេចក្តីប្រកាសដែល យើងដឹង? ប្រុងប្រុសនេរីលនិយាយថា “បាទ។”—អដ។ ឥឡូវនេះ ជាក់ផ្លូវ... [“ពិធីបុណ្យសព នៅរសៀលថ្ងៃស្អែក។”] ថាម៉េច បងប្រុស? [“ពិធីបុណ្យសព រសៀលថ្ងៃស្អែក ម៉ោងពីរ។”] ពិធីបុណ្យសពមួយ។ [“នៅអេដម៉ុនតុន។ ម្តាយរបស់ ជេដី។”] អូ បាទ។ ពិធីបុណ្យសពរបស់...ម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អ របស់យើងពីរោងឧបោសថនេះនៅទីនេះគឺគ្រាន់តែ...គាត់ជាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួក យើងនៅទីនេះ។ គាត់ចេញទៅក្រៅហើយគ្រូគង្វាលនិងអធិប្បាយ បងប្រុសជេ ដីជាណែល។ ម្តាយតូចដ៏មានតម្លៃរបស់គាត់បានស្លាប់នៅយប់មុន ម្តាយចាស់ ជរា។ ហើយវានឹងនៅអេដម៉ុនតុន រដ្ឋកេនតាក់។ ពិធីបុណ្យសពគឺនៅថ្ងៃស្អែក។ ខ្ញុំដឹងថាមានមនុស្សជាច្រើនឆ្ងល់ អាចយកផ្កាទៅឱ្យនាង ប៉ុន្តែយើងមិនអាច។ ហើយវិធីតែមួយគត់ដែលក្រុមជំនុំទទួលបានកម្រងផ្កានៅទីនោះ ពួកគេត្រូវទូរស័ព្ទ ចូល ហើយបន្ទាប់មកឱ្យអ្នកនាំសំបុត្រយកវាចេញ។ ហើយវាត្រូវតែចេញទៅ ថ្ងៃស្អែក ថាតើវាទៅដល់ទីនោះឬអត់ ផ្កា ដូច្នេះធ្វើឱ្យមានការលំបាក។ ប៉ុន្តែយើង ពិតជាចង់ចែករំលែកការអាណិតអាសូរ បងប្រុស ជាណែលរបស់យើងដែល បានបាត់បង់ម្តាយរបស់គាត់ ដែល ខ្ញុំបានធ្វើដូចគ្នាថ្មីៗនេះ។ ហើយខ្ញុំប្រាកដ

ថាបងស្រីស្តែនស៊ែរនិងអ្នកផ្សេងទៀតជាច្រើននៅទីនេះដែលកំពុងចែករំលែកការ
អាណិតអាសូរផងដែរ ដែលទើបតែដើរឆ្លងកាត់ស្រមោលនិងទុក្ខព្រួយ។

29 ឥឡូវសូមឲ្យយើងអានក្បាលបន្តិច ក្នុងវត្តមានរបស់ទ្រង់ សម្រាប់
ការអធិស្ឋាន។ ឥឡូវនេះខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកអធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំ។ ហើយវាពិបាកណាស់
នៅយប់នេះ ព្យាយាមមើល ហើយពន្លឺនេះមិនច្បាស់។ ហើយ—ហើយភ្នែករបស់ខ្ញុំ
មិនអីទេ ប៉ុន្តែពួកគេបានដាក់បេឡាដូណាខ្លះនៅក្នុងវាដើម្បីពង្រីកវា។ អ្នកដឹង
ថាវាជាអ្វី។ ហើយវាមានរយៈពេលប្រហែលប្រាំមួយថ្ងៃហើយ ឃើញទេ ហើយ
គាត់បាននិយាយថាវាអាចមានរយៈពេលមួយសប្តាហ៍បូកបូមថ្ងៃទៀត។ ដូច្នេះអ្នក
អធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំ។ ហើយបន្ទាប់មកការងើបឡើងវិញពីមីក្រូហ្វូននេះទល់នឹង
ជញ្ជាំង អ្នកអធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំអាចឃើញដែររបស់អ្នក ហើយព្រះ
ដូចដែលអ្នកមានសំណើសូមលើកដៃឡើង។ ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ សូមឆ្លើយតប
ការអធិស្ឋាន ដូចដែលយើងបានប្រមូលផ្តុំគ្នា ហើយឱនចុះឥឡូវនេះ។

30 ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌របស់យើង ទ្រង់បានជ្រើសរើសថាយើងគួរតែប្រមូល
ផ្តុំគ្នា។ វាជាព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះដែលយើងគួរតែប្រមូលផ្តុំខ្លួនយើងជាមួយគ្នា
នៅពេលយើងឃើញថ្ងៃជិតមកដល់ ហើយនោះជាទៀងទាត់ ព្រះអម្ចាស់អើយ
ដើម្បីនាំខ្លួនយើងកាន់តែខិតទៅជិតទ្រង់និងកាន់តែខិតជិតគ្នាទៅវិញទៅមក
នៅក្នុងចំណងនៃការប្រកប តាមរយៈការបង្ហូរព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវ ដែល
ធ្វើឱ្យវាអាចធ្វើទៅបាន។

31 យើងមានអំណរគុណណាស់នៅយប់នេះ ព្រះអម្ចាស់។ ទូលបង្គំ—ទូលបង្គំ
—ទូលបង្គំមិនដែលដឹងគុណចំពោះ—ដែលបាននៅទីនេះ ព្រះអម្ចាស់អើយ
ហើយទូលបង្គំ—ទូលបង្គំគ្រាន់តែអរគុណដល់ទ្រង់។ ទូលបង្គំមិនអាចរកឃើញ
ពាក្យដើម្បីបង្ហាញពីការដឹងគុណចំពោះការមើលឃើញនិងការស្តាប់ ហើយ
ដើម្បីនៅក្នុងចំណោមអ្នកដែលរស់នៅលើផែនដីនេះ ដើម្បីបន្តដំណឹងល្អ។ វា
ធ្វើឱ្យយើងកោតសរសើរយ៉ាងខ្លាំង ព្រះអម្ចាស់អើយ នៅពេលដែលយើងឃើញ
ភាពជិតស្និទ្ធ...នៅពេលដែលមនុស្សដែលមានការយល់ដឹងដ៏អស្ចារ្យគ្រាន់តែ
ត្រូវក្បាលហើយនិយាយថា “តើវាអាចទៅយ៉ាងណា? មានតែព្រះហស្តរបស់
ព្រះប៉ុណ្ណោះ!” បន្ទាប់មកទូលបង្គំឱនក្បាលដោយបន្ទាបខ្លួន ព្រះអម្ចាស់អើយ
ដើម្បីឃើញថាការអស្ចារ្យត្រូវបានផ្តល់ឱ្យទូលបង្គំ ថាវាត្រូវបានអនុវត្តនៅជុំវិញ

កន្លែងដែលអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ឈរ។ ទូលបង្គំមានអំណរគុណណាស់។ ហើយ ឥឡូវនេះ ឱព្រះវរបិតាអើយ ទូលបង្គំសូមថ្វាយជីវិតទូលបង្គំឡើងវិញក្នុងការបម្រើ ទ្រង់ម្តងទៀត បន្ទាប់ពីដើរចុះនៅទីនោះ។ មិនអាចនៅក្នុងជីវិតធិតស្លាប់ជាង ពេលនោះទេ ហើយបន្ទាប់មករស់នៅ។ ដូច្នេះទូលបង្គំសូមអរគុណ។

32 ហើយឥឡូវនេះទូលបង្គំអធិស្ឋានសម្រាប់មនុស្សទាំងអស់នេះដែលបាន លើកដៃឡើងនៅយប់នេះ ពួកគេម្នាក់ៗមានសំណើ។ ហើយពួកគេជាច្រើន មានការអរព្រះគុណ ស្ទើរតែទាំងអស់ ព្រះអម្ចាស់អើយ នៅក្នុងចិត្តរបស់ពួកគេ សម្រាប់អ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើសម្រាប់ពួកគេផងដែរ។

33 ឥឡូវនេះយើងបានមកយប់នេះដើម្បីជួបជុំគ្នាក្នុងឱកាសពិសេសមួយ នោះ គឺដើម្បីយកអ្វីដែលយើងហៅថា “ការប្រកបបរិបូណ៌” ឬ “ពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់។” *ការប្រកបបរិបូណ៌* គឺ “ដើម្បីនិយាយជាមួយ ឬសន្ទនាជាមួយ។” ហើយនោះជាអ្វី ដែលយើងកំពុងធ្វើឥឡូវនេះ ព្រះអម្ចាស់ សន្ទនាជាមួយព្រះអម្ចាស់របស់យើង ទំនាក់ទំនង និងនិយាយ រង់ចាំទ្រង់សម្រាប់ចម្លើយរបស់ទ្រង់។

34 ហើយឥឡូវនេះ ឱព្រះវរបិតាអើយ ទូលបង្គំសូមអធិស្ឋានថាទ្រង់នឹងទាក់ទង មកទូលបង្គំវិញនៅយប់នេះ តាមរយៈព្រះបន្ទូលដែលបានសរសេរ។ ហើយផ្តល់ ឱ្យយើងនូវអ្វីមួយនៅក្នុងចិត្តរបស់យើង ស្ថេរភាព—របស់យើង—ការធ្វើដំណើរ របស់យើង ព្រះអម្ចាស់ និងផ្តល់ឱ្យយើងនូវភាពក្លាហានថ្មី។ ហើយសូមប្រទានពរ ដល់គ្រូគង្វាលរបស់យើង ព្រះអម្ចាស់ ជាបងប្រុសដ៏មានតម្លៃរបស់យើង អ្នកបម្រើ របស់ទ្រង់ និងភរិយា និងគ្រួសាររបស់គាត់ និងឪពុកនិងអ្នកទទួលបន្ទុក និង មនុស្សគ្រប់រូបដែលមកព្រះវិហារ។ ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ សូមទាញយើងឱ្យខិត ទៅជិតទ្រង់។ សូមឱ្យមានដូចក៏បាននិយាយថា “សូមប្រទានពរដល់ចំណង ដែលចង់ដឹងចិត្តរបស់យើងនៅក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់គ្រីស្ទាន។ ការប្រកបនៃចិត្ត របស់យើងគឺដូចខាងលើ។” ផ្តល់វា ព្រះអម្ចាស់។ សូមប្រទានពរដល់អ្នកថ្វាយបង្គំ ផ្សេងទៀតទាំងអស់នៅទូទាំងពិភពលោក។ ហើយឥឡូវនេះ ឱព្រះវរបិតាអើយ សូមបំបែកនំប៉័ងជីវិតដល់យើង ដូចដែលយើងរង់ចាំទ្រង់។ នៅក្នុងព្រះនាមនៃ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ កូនជាទីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ យើងសូមវា។ អាម៉ែន។

35 ឥឡូវនេះ មនុស្សជាច្រើនចូលចិត្តកត់ចំណាំពាក្យដែលអ្នកដឹកនាំអាចអាន បាន។ ហើយខ្ញុំមាន...រសៀលនេះបន្ទាប់ពីខ្ញុំបានចេញទៅក្រៅជាមួយបងប្រុស

និងបងស្រីរូង ហើយយើងបានចុះទៅមើលបងប្រុសរបស់យើង ហ្គេបបិល រ៉ូប៊ី សុន ហើយដូច្នោះយើងមាននៅក្នុងបន្ទប់តាំងពិពណ៌របស់គាត់ ដូច្នោះយើងត្រលប់ មកវិញ ហើយខ្ញុំបានគិតថា...ពួកគេ...បងស្រីរូងកំពុងប្រាប់ខ្ញុំពីសារដ៏អស្ចារ្យដែល ត្រួតង្វាលរបស់យើងមាននៅព្រឹកនេះ។ ហើយខ្ញុំទើបតែគិតអំពីក្មេងប្រុសដ៏កំសត់ ម្នាក់នេះ ប្រហែលជាឈឺបំពង់ក ហើយខ្ញុំក៏មានដែរ ប៉ុន្តែខ្ញុំ—ខ្ញុំគិតថាយើងអាច ចែករំលែករឿងនេះជាមួយគ្នា ប្រហែលជាប្រសិនបើគាត់សុំឱ្យខ្ញុំនិយាយ។ ហើយ ខ្ញុំបានទម្លាក់កំណត់ត្រាមួយចំនួននៅទីនេះដែលខ្ញុំចង់និយាយ។

³⁶ ទីមួយ សូមឲ្យយើងបើកទៅកូរិនថូសទី២ ៦:៧ ដល់ ១០។ កូរិនថូសទី១ ជំពូកទី៦ ខទី៧ និងទី១០ រួមបញ្ចូល។ ហើយបន្ទាប់មកលោកុប្បត្តិ ១៤:១៨ ដល់ ១៩។ ហើយទាញចេញពីទីនោះ តាមបំណងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអម្ចាស់ ជា...ឬ បរិបទពីអត្ថបទ។ ហើយឥឡូវនេះខ្ញុំនឹងអានពីទីមួយ...ឬពីកូរិនថូសទី២ កូរិនថូស ទី២ ៦:៧ ដល់១០។

ដោយសារព្រះបន្ទូលដ៏ពិត ដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះ ដោយកាន់ គ្រឿងស្រ្តាវុធសុចរិត ទាំងស្តាំទាំងឆ្វេង

ដោយមានកេរ្តិ៍ឈ្មោះ...ហើយត្រូវអាប៊ុន ដោយគេនិយាយអាក្រក់: ឬល្អក្តី ទុកដូចជាមនុស្សកំភូត តែពិតត្រង់ទេ

ដូចជាគ្មានអ្នកណាស្គាល់យើងខ្ញុំ...តែមនុស្សទាំងអស់បានស្គាល់ វិញ ដូចជាហៀបនឹងស្លាប់ តែមើល យើងខ្ញុំរស់ទេ ដូចជាត្រូវវាយផ្ទាល់ តែមិនបានដល់ស្លាប់ទេ

ដូចជាមានសេចក្តីព្រួយ តែចេះតែបានសប្បាយវិញ ដូចជាទំលក្រ តែកំពុងតែចំរើនដល់មនុស្សជាច្រើន ដូចជាគ្មានអ្វីសោះ តែមានគ្រប់ ទាំងអស់វិញ។

លោកុប្បត្តិ ១៤:១៨ និង ១៩។

ហើយមិលគីស្សាដែកជាស្តេចក្រុងសាឡិម ក៏នាំយកនំប៉័ង និង ត្រាទំពាំងបាយជូរមកពី ព្រោះទ្រង់ជាសង្ឃរបស់ព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុត...

ទ្រង់ប្រទានពរដល់អំប្រាហាំថា សូមឲ្យអំប្រាហាំបានពរពីព្រះដ៏ខ្ពស់ បំផុត ជាម្ចាស់នៃស្ថានសួគ៌ និងផែនដី:

37 ហើយប្រសិនបើខ្ញុំនឹងហៅវាថាជាអត្ថបទ ខ្ញុំចង់និយាយអំពី ប្រធានបទ...មានគ្រប់ទាំងអស់។ ដូចនៅក្នុងកូរិនថូសនៅទីនេះ យើង...វា បាននិយាយថាយើង—ក្រីក្រ ប៉ុន្តែមានគ្រប់ទាំងអស់។ មានគ្រប់ទាំងអស់។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំចូលចិត្តវា។ ឥឡូវនេះនៅក្នុងលោកុប្បត្តិយើងបានអានអំពីអំប្រា ហាំជួបបុរសដ៏អស្ចារ្យនេះហៅថាមិលគីស្យាដេក ជាអ្នកគ្រប់គ្រងស្ថានសួគ៌និង ផែនដី។ បន្ទាប់មក ទ្រង់គឺជាអ្នកកាន់កាប់អ្វីៗទាំងអស់ ជាម្ចាស់នៃស្ថានសួគ៌និង ផែនដី នោះហើយជា អ្វីទាំងអស់។

38 ឥឡូវនេះ យើងដឹងពីរឿងរបស់អំប្រាហាំនិងអ្វីដែលបានកើតឡើង។ គាត់ ត្រូវបានគេហៅឱ្យទៅ—កន្លែងបំពេញកាតព្វកិច្ច។ គាត់ត្រូវបានគេហៅចេញពី ទឹកដីរបស់គាត់ ទឹកដីរបស់ជនជាតិខាល់ដេ និងទីក្រុងអ៊ែរ ដែលជាកន្លែងដែល គាត់បាននៅទីនោះជាមួយឪពុកនិងប្រជាជនរបស់គាត់។ ហើយនោះចុះនៅក្នុង ជ្រលងភ្នំស៊ីណា ប្រហែលជាដីមានជីជាតិសម្បូររបស់វា ហើយអំប្រាហាំ ដូចដែល យើងយល់ មិនមែនជាមនុស្សពិសេសណាមួយនៅក្នុងការមើលឃើញរបស់ លោកិយ។ ហើយបើមិនដូច្នោះទេ គាត់មិនមែនជាស្តេច ឬសង្ឃ ឬអ្នកមានអំណាច ទេ។ គាត់គ្រាន់តែជាបុរសម្នាក់។ ហើយគាត់បានរៀបការជាមួយប្អូនស្រីរបស់ គាត់ ដែលជាសារ៉ា ហើយប្រហែលជារៀបការជាមួយនាងនៅពេលនាងនៅក្មេង។ ហើយព្រះបានហៅគាត់នៅអាយុចិតសិបប្រាំឆ្នាំ មកក្នុងជីវិតនៃការបម្រើ ហើយវា ក៏រួមបញ្ចូលអ្នកជំនួយរបស់គាត់ផងដែរ។

39 ហើយនៅទីនេះយើងអាចចាប់ផ្តើម។ ខ្ញុំជឿថានៅពេលដែលព្រះហៅបុរស ម្នាក់ឱ្យបម្រើ ប្រសិនបើគាត់ជាបុរសរៀបការហើយមានអ្នកជួយ គាត់ហៅប្រពន្ធ របស់គាត់ទៅជាមួយ ព្រោះពួកគេទាំងពីរគឺតែមួយ។ ដូច្នោះហើយ នៅកន្លែង ណាក៏ដោយ យើងរកឃើញនៅពេលក្រោយថាព្រះប្រហែលជាសម្លាប់សារ៉ា នៅពេលដែលនាងសង្ស័យសាររបស់ទេវតា ម្តែ-ប្រាំឆ្នាំក្រោយមក នៅពេលដែល ពួកគេអង្គុយនៅក្រោមដើមឈើអុកនៅថ្ងៃនោះ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលនាងសើច នៅពេលដែលទេវតាប្រាប់នាង ឬប្រាប់អំប្រាហាំថានាងនឹងក្លាយជាម្តាយ ហើយ សារ៉ាសើចនៅក្នុងចិត្តហើយនិយាយថា “តើខ្ញុំអាចធ្វើវាបានយ៉ាងម៉េច ចំណាស់ ណាហើយ?” អាយុកៅសិបឆ្នាំហើយប្តីរបស់នាងមានអាយុមួយរយឆ្នាំ។ ផ្ទៃរបស់ នាង...របស់នាងបានរឹងស្លុតអស់ជាច្រើនឆ្នាំ ហើយរាងកាយរបស់គាត់ដូចស្លាប់។

ដូច្នោះតើនាងអាចសប្បាយចិត្តជាមួយប្តីម្តងទៀតដោយរបៀបណា? ហើយនាងសើចជាក់ខ្លួនឯង។

40 ហើយទេវតា បែរខ្នងទៅត្រសាល និយាយ “ហេតុអ្វីបានជាសារ៉ាសើច?”

41 ហើយនាងបានបដិសេធ។ ឥឡូវនេះ នោះគឺប្រាប់ព្រះចំពោះព្រះភក្ត្រទ្រង់ថា ទ្រង់ “ខុស។” ឃើញទេ? ហើយវានឹងត្រូវយកជីវិតរបស់នាង ប៉ុន្តែព្រះមិនអាចយកសារ៉ាបានទេ ព្រោះនាងជាផ្នែកមួយនៃអំប្រាហាំ។ ឃើញទេ? ហើយនាងនៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងជាមួយគាត់ ដូច្នោះនាងត្រូវរត់ទៅជាមួយគាត់។ ដូច្នោះ ទ្រង់មិនអាចយកអំប្រាហាំ... ឬយកសារ៉ា ដោយមិនចូលរួមជាមួយអំប្រាហាំឡើយ ត្បិតទាំងពីរនេះគឺតែមួយ។

42 ប្រភេទដ៏ស្រស់ស្អាតនៃយើងសព្វថ្ងៃនេះ មិនសក្តិសម ឬសមនឹងស្លាប់នៅពេលដែលយើងធ្វើបាប ប៉ុន្តែព្រះមិនអាចសម្លាប់យើងបានទេ ព្រោះទ្រង់នឹង... យើងជាផ្នែកមួយនៃព្រះគ្រីស្ទ។ ឃើញទេ? នោះជាព្រះគុណរបស់យើង ពីព្រោះយើងនៅជាប់នឹងព្រះគ្រីស្ទ។ តើនោះមិនមែនជាគំនិតដ៏ស្រស់ស្អាតទេ ការរួបរួមជាមួយនឹងព្រះគ្រីស្ទ? ដូច្នោះ អំពើបាបរបស់យើង នៅពេលដែលយើងធ្វើ យើងគួរតែសារភាពពួកគេយ៉ាងឆាប់រហ័សថា “ពួកគេខុស” ពីព្រោះព្រះនឹងយកជីវិតរបស់យើង។ ប៉ុន្តែព្រះលោហិតឆ្លើយជំនួសយើង ហើយព្រះមិនអាចឆ្លងកាត់ព្រះលោហិតនោះបានទេ។ ឃើញទេ? ទ្រង់មិនអាចធ្វើបានទេ ព្រោះវាជាការសន្យាថាទ្រង់នឹងមិនធ្វើវាទេ។ ដូច្នោះទ្រង់មិនអាចបំពានការសន្យារបស់ទ្រង់បានទេ។ ឃើញទេ? ដូច្នោះព្រះបានយកអង្គទ្រង់ផ្ទាល់ដូចដែលវាត្រូវបានដេរឡើង។ ឃើញទេ ទ្រង់មិនអាចបំពានការសន្យារបស់ទ្រង់បានទេ។ ហើយទ្រង់បានសន្យាវាតាមរយៈព្រះលោហិតនោះ អ្នកណាដែលជឿមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ហើយទ្រង់មិនអាចបំបែកការសន្យានោះទេ។

43 ដូច្នោះយើងឃើញថាអំប្រាហាំដោយគោរពប្រតិបត្តិ បានចាកចេញពីផ្ទះរបស់គាត់ ចាកចេញពីទឹកដីរបស់គាត់ ហើយបានញែកចេញពីអ្វីៗទាំងអស់ របស់ទាំងអស់នៅលើផែនដី ដើម្បីធ្វើដំណើរក្នុងទឹកដីចម្លែក ស្នាក់នៅ។ ប្រភេទនៃក្រុមជំនុំ។ យើងត្រូវបានសុំឱ្យបោះបង់អ្វីៗទាំងអស់ដែលមានក្នុងលោកនេះ ដើម្បីដើរតាមព្រះគ្រីស្ទ។

44 ឥឡូវនេះ យើងឃើញអំប្រាហាំដើរតាមពីមួយឆ្នាំទៅមួយឆ្នាំ។ ហើយគាត់

បានយកចំណែកខ្លះជាមួយគាត់ ដែលជាឪពុករបស់គាត់ ហើយគាត់បានស្លាប់ ភ្លាមៗ។ ហើយបន្ទាប់មកគាត់បានយកក្នុងប្រុសរបស់គាត់ដែលជាឧត្ត ឧត្ត បានញែកខ្លួនចេញពីការឈ្លោះប្រកែកគ្នា ហើយចុះទៅរស់នៅក្រុងសូដុម ប៉ុន្តែ គាត់ជាផ្នែកមួយនៃអំប្រាហាំ។ ហើយព្រះបានប្រទានទឹកដីនិងអ្វីៗទាំងអស់ នៅក្នុងស្រុកដល់អំប្រាហាំ គាត់បានទទួលមរតកទាំងអស់។ ព្រះទ្រង់មានបន្ទូល ថា “មើលទៅខាងកើត ខាងលិច ខាងជើង និងខាងត្បូង ហើយអ្វីៗទាំងអស់ជា កម្មសិទ្ធិរបស់អ្នក និងពូជរបស់អ្នកបន្ទាប់ពីអ្នក។ ទាំងអស់របស់អ្នក!”

45 ឥឡូវនេះ ថ្ងៃមួយអំប្រាហាំមានបញ្ហា ហើយឧត្តងាយស្រួលដើរក្នុង អំពើបាប។ តើវាងាយស្រួលប៉ុណ្ណា ហើយតើអំពើបាបដែលគាប់ព្រះហឫទ័យ យ៉ាងណា ហើយវាមើលទៅគ្មានទោសយ៉ាងណា។ ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើឧត្ត និយាយបែបនេះ “ដរាបណាខ្ញុំជឿ! ខ្ញុំជឿលើព្រះ ដូច្នេះហេតុអ្វីបានជាខ្ញុំមិនអាចចុះ មកទីនេះនៅក្រុងសូដុម ហើយ—ហើយវានឹងមិនអីទេ? ខ្ញុំជាអ្នកជឿ។” ប៉ុន្តែវាមិន អីទេ។

46 ឃើញទេ ព្រះជាម្ចាស់ នៅពេលដែលទ្រង់ហៅអំប្រាហាំ ទ្រង់បានហៅគាត់ ឱ្យញែកខ្លួនគាត់ចេញពីអ្វីៗទាំងអស់។ ហើយនោះជាអ្វីដែលយើងត្រូវធ្វើ។ ព្រះ ទ្រង់ត្រាស់ហៅយើងឱ្យញែកខ្លួនចេញពីអំពើបាប “ចូរចេញពីចំណោមវាមក កុំ រួមចំណែកនឹងវា!” ជៀសវាងវា រូបរាងអាក្រក់។ ការបំបែក វិនាសទាំងស្រុងពី វា! រក្សាគម្រៀតរបស់អ្នកឱ្យឆ្ងាយពីវា។ កុំជាន់ឈ្នីលើដីរបស់វា មិនថាយ៉ាងណា —របៀបដែលវា...វាមើលទៅល្អ។

47 អ្នកជាមនុស្ស អ្នកអាចគិតនៅទីនេះឥឡូវនេះ វានៅទីនេះ “បងប្រុសប្រាណា ហាំ ខ្ញុំ—ពេលខ្លះខ្ញុំត្រូវបានល្អឯងឱ្យល្អច ឬពេលខ្លះខ្ញុំត្រូវបានល្អឯងឱ្យជក់បារី។” ឬ ពេលខ្លះស្រ្តីគិតថា “ខ្ញុំត្រូវបានល្អឯងឱ្យស្លៀកពាក់ដូចប្រជាជននៃលោកិយ អ្នកដឹង ទេ សម្លៀកបំពាក់និងរបស់អស់លធម៌។ ខ្ញុំត្រូវបានល្អឯង” ស្រ្តីវ័យក្មេង។ ឥឡូវនេះ អ្នកគិតថាវាជាការល្អឯង តើមានអ្វីនៅទីនេះដែលអ្នកមានគ្រប់សកម្មភាពដើម្បី មើល អ្នកឃើញទេ នៅក្នុងព័ន្ធកិច្ច។ តើមានអ្វីអស្ចារ្យជាងនេះនៅទីនេះ ហើយអ្វី ដែលពួកគេត្រូវឆ្លើយបន្ថែមទៀត។ ដោយសារតែ អ្នកត្រូវតែឆ្លើយសម្រាប់ព្រលឹង ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក ប៉ុន្តែយើងត្រូវតែឆ្លើយសម្រាប់គ្រប់គ្នាដែលយើងនិយាយ ជាមួយ។ ឃើញទេ? ដូច្នេះសាកាំងគ្រាន់តែ...កន្លែងដែលអ្នកនឹងនិយាយថា អ្នក

“តើនោះមិនមែនជាសម្លៀកបំពាក់តូចស្អាតទេឬ? ពាក់វាខុសទាំងអស់ ប៉ុន្តែតើវាមិនស្អាតទេឬ? វាសមនឹងខ្ញុំណាស់។” វានៅឯណាចំពោះខ្ញុំ... ឥឡូវនេះ អ្នកដឹងថាវាខុស។ ប៉ុន្តែនៅក្នុងការបម្រើមួយវា “អ្នកគួរតែទៅកិច្ចប្រជុំនេះនៅទីនេះ នេះគ្រាន់តែវា។ ពួកគេនិយាយថាវាអស្ចារ្យណាស់ ក្រុមជំនុំ...” ហើយអ្នកត្រូវតែរង់ចាំស្តាប់ព្រះមានបន្ទូលថា “ទៅ” ឃើញទេ? “អូ តើអ្នកនឹងទៅទីនេះហើយឃើញមនុស្សនេះនៅទីនេះទេ? នេះគឺបែបនេះ-និង-បែបនេះ។” ហើយអ្នកត្រូវមើល ប្រយ័ត្ន។ ឃើញទេ? អូ វាល្ងង់ណាស់។ ហើយឥឡូវនេះយើងត្រូវមើលរឿងទាំងនោះ។

48 ឥឡូវនេះ អ័ប្រាហាំក៏ត្រូវមើលដែរ។ ប៉ុន្តែគាត់ជំនួសឱ្យការចុះទៅក្រុងសូដុម ជាមួយឡុត គាត់បានញែកខ្លួនគាត់ចេញហើយឡើងទៅវាលរហោស្ថាន ដើរតាមផ្លូវជាមួយព្រះអម្ចាស់ដែលត្រូវគេមើលងាយ។ នោះគួរតែជាអាកប្បកិរិយារបស់យើង។ ដើរតាមផ្លូវជាមួយរាស្ត្ររបស់ព្រះ ដោយមិនគិតពីថាតើវាពិបាកឬស្រួលក៏ដោយ ចូរទៅ។ ត្រៀមខ្លួនដើម្បីទៅគ្រប់ពេលវេលា ឥឡូវនេះគ្រប់ទីកន្លែងដែលទ្រង់អាចហៅអ្នក។

49 ឥឡូវនេះ បន្ទាប់ពីរឿងនេះកើតឡើង បន្ទាប់មកនៅទីនោះ—មានស្តេចមួយអង្គដែលបានធ្វើដំណើរតាមផ្លូវ ជាមួយនឹងកុលសម្ព័ន្ធតូចមួយនៃប្រជាជននៅទីនោះ ហើយបានវាយលុកតាមជ្រលងភ្នំ ហើយយកក្រុមតូចៗទាំងអស់ នគរតូចៗចេញ ហើយបានចូលក្រុងសូដុម ហើយយកស្តេចសូដុមនិងកូម៉ូរ៉ា បានយកឡុត (ក្មួយប្រុសរបស់អ័ប្រាហាំ) ប្រពន្ធរបស់គាត់ កូនស្រីរបស់គាត់ កូនរបស់គាត់ និងទ្រព្យសម្បត្តិទាំងអស់របស់ពួកគេ ទាំងអស់ដែលពួកគេមាន បានចេញទៅក្រៅតាមរយៈការសម្អាតប្រទេសដូចដែលវាបានទៅ។ អូ អ្វីដែលគួរឱ្យរន្ធត់ ប្រាក់ឈ្នួលនៃអំពើបាបគឺសេចក្តីស្លាប់! ឡុតបានដឹង ដោយមិនសង្ស័យ ដើរតាមទីនោះ ហើយប្រហែលជាមាន—ខ្សែប្រឡាក់កំជុំវិញរបស់គាត់ ក្នុងនាមជាទាសករ កូនៗរបស់គាត់ ក្មេងស្រីតូចៗ ត្រូវបានគេរំលោភបំពាន និងប្រពន្ធរបស់គាត់ និងអ្វីៗទាំងអស់ ហើយប្រហែលជាស្លាប់នៅពេលណាក៏បាន គាត់បានមិនគោរពតាមបញ្ជាមួយ ហើយប្រហែលជានឹងចូលទៅក្នុងនគរមួយផ្សេងទៀតនៅកន្លែងណាមួយដើម្បីធ្វើជាទាសករពេញមួយជីវិតរបស់គាត់។

50 ប៉ុន្តែអ័ប្រាហាំ នៅពេលដែលគាត់ដឹងថាឡុតត្រូវបានគេយក នោះជាផ្នែកមួយ

នៃកម្មសិទ្ធិរបស់អំប្រាហាំ។ ហើយអំប្រាហាំប្រហែលជាបាននិយាយដូច្នោះ៖ “ព្រះ អើយ ទ្រង់បានប្រាប់ទូលបង្គំថា ប្រសិនបើទូលបង្គំនឹងស្តាប់បង្គាប់ទ្រង់ ហើយដើរ ក្នុងទីនេះ ក្នុងទឹកដីនេះ ទ្រង់នឹងផ្តល់ឱ្យទូលបង្គំ។ វាជាកម្មសិទ្ធិរបស់ទូលបង្គំ។ ហើយឡូតជាផ្នែកមួយនៃរឿងនេះ ហើយទូលបង្គំនឹងតាមរកគាត់។” ដូច្នោះ ទ្រង់ បានដាក់ទំព ឬប្រមូលពួកអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ ហើយដាក់អាវុធលើពួកគេ។ ហើយ គាត់បានយកអ្នកបម្រើរបស់គាត់ចេញ រហូតទាល់តែគាត់ដេញតាម ហើយរក ឃើញស្តេចនេះជាមួយនឹងនគរតូចៗទាំងអស់នេះ។ មើលតើពួកគេជាកងទ័ពដ៏ អស្ចារ្យយ៉ាងណា! ប៉ុន្តែក្រោមការដឹកនាំរបស់ព្រះ មេទ័ព គាត់បានញែកខ្លួនចេញ ហើយក្រាបលើពួកគេ ហើយសម្លាប់ស្តេច ហើយបាននាំឡូតនិងនគរតូចទាំងអស់ ត្រឡប់មកវិញ នាំពួកគេត្រឡប់ទៅស្រុកកំណើតវិញម្តងទៀត។

51 តើរូបភាពនៃព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងអំប្រាហាំនៅទីនោះជាអ្វី មកបន្ទាប់ពីសត្រូវ បានចាប់យកអ្វីៗទាំងអស់ ហើយព្រះគ្រីស្ទបានយាងមក ហើយនាំយើង ត្រឡប់មកវិញម្តងទៀត។

52 ឥឡូវនេះយើងរកឃើញនៅក្នុងរឿងដ៏អស្ចារ្យនេះដែលអំប្រាហាំ នៅតាមផ្លូវ ត្រឡប់មកវិញ ត្រឡប់មកវិញបន្ទាប់ពីជ័យជំនះបានបញ្ចប់ គាត់បានជួប អ្នកគ្រប់គ្រងស្ថានសួគ៌និងផែនដី ម៉ិលគីស្យាដែក ដែលជាស្តេចក្រុងយេរូ សាឡឹម ស្តេចក្រុងសាឡឹម ដែលជាក្រុងយេរូសាឡឹម ដែលជាស្តេចនៃសន្តិភាព ដែលជាស្តេចនៃសេចក្តីសុចរិត។ ទ្រង់គ្មានឪពុក ទ្រង់គ្មានម្តាយ ទ្រង់មិនដែល បានចាប់ផ្តើម ហើយទ្រង់មិនដែលមានទីបញ្ចប់ឡើយ ដូច្នោះគ្មានអ្វីក្រៅពីព្រះដ៏ មានព្រះចេស្តាឡើយ។ ហើយទ្រង់បានជួបគាត់នៅតាមផ្លូវទៅផ្ទះ ក្រោយពីការ សម្លាប់របស់ស្តេច។ គាត់បានជួបអ្នកកាន់កាប់ ដែលជាម្ចាស់របស់ទាំងអស់បាន ជួបគាត់នៅតាមផ្លូវត្រឡប់មកវិញ។ អស្ចារ្យមែន! ឥឡូវអំប្រាហាំ...

53 ខ្ញុំចូលចិត្តរឿងនេះ។ អំប្រាហាំគឺជាអ្នកស្នងមរតកទាំងអស់ ដោយការសន្យា ដូច្នោះគាត់អាចទាមទារអ្វីៗទាំងអស់នៅក្នុងទឹកដី និងទឹកដីខ្លួនឯង។ អំប្រា ហាំបានទទួលការសន្យា។ ឥឡូវនេះ យើងយល់ថាអំប្រាហាំគឺជាបុរសក្រីក្រ បំផុតនៅក្នុងប្រទេស ព្រោះគាត់បានរស់នៅវាលហោស្ថាន ហើយរស់នៅដោយ សុខសាន្តជាមួយព្រះ។ លោកឡូតជាអ្នកមាន រស់នៅក្នុងទីក្រុង ហើយក្លាយជា អភិបាលក្រុង គាត់អង្គុយនៅមាត់ទ្វារ គាត់ជាចៅក្រម ហើយវិនិច្ឆ័យទីក្រុង

ហើយមានទ្រព្យសម្បត្តិ និងអ្វីៗទាំងអស់។ ប៉ុន្តែអំប្រាហាំនៅវាលហោស្ថាន ហើយ...ប្រហែលជាបុរសក្រីក្របំផុតនៅក្នុងស្រុក តែមានទាមទារដើម្បីកាន់កាប់ ទាំងអស់។ អាម៉ែន! នោះហើយជាអ្វីដែលខ្ញុំចូលចិត្ត។

54 អូ យប់នេះ យើងប្រហែលជាមិនមែនជាអ្នកមាននៅក្នុងលោកិយនេះទេ ប៉ុន្តែ យើងមានរបស់ទាំងអស់។ ក្រុមជំនុំ ខ្លួនឯង កាន់កាប់អ្វីៗទាំងអស់។ ប៉ុន្តែក្រ ប៉ុន្តែជាអ្នកមាន ហើយមានអ្វីៗទាំងអស់។ ខ្ញុំចូលចិត្តវា។ គាត់...យើង—យើង។ បទចាស់ដែលយើងធ្លាប់ច្រៀងកាលពីឆ្នាំមុន “ព្រះបិតាខ្ញុំជាអ្នកមានដោយផ្ទះ និងដី ទ្រង់កាន់ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់លោកិយនៅក្នុងដែនរបស់ទ្រង់! ក្បួនទទឹម និង ពេជ្រ និងប្រាក់ និងមាស ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ទ្រង់មានពេញ ទ្រង់មានទ្រព្យ សម្បត្តិរាប់មិនអស់។” ហើយយើងជាអ្នកកាន់កាប់វា ព្រោះយើងជាកូនរបស់ ព្រះមហាក្សត្រ។ អាម៉ែន។ កូនតែងតែធ្លាក់មកជាមរតក យើងដឹងហើយ។ ត្រូវហើយ។

55 លោកអំប្រាហាំអាចចាប់វាបាន ប៉ុន្តែគាត់ក្រីក្រ ហួសសត្វរបស់គាត់កំពុង ស្រែកឃ្លាន ទ្រុតបានយកដីល្អបំផុត។ ទឹករបស់គាត់ខ្វះ។ ថ្ងៃក្តៅ ហើយអ្នក ឃ្វាលគោមានបញ្ហា ហើយអ្វីៗទាំងអស់មើលទៅដូចជាខុសសម្រាប់អំប្រាហាំ ប៉ុន្តែគាត់ជាម្ចាស់របស់ទាំងមូល។

56 ហើយសព្វថ្ងៃនេះ អ្នកជឿពិតត្រូវបានបណ្តេញចេញពីចំណោមមនុស្ស ដែល ហៅថា “អ្នកនិយមជ្រុល ឬអ្នកសម្តែងភាពដ៏បរិសុទ្ធ” ឬប្រភេទនៃឈ្មោះប្រមាថ ប្រភេទនៃអ្នកនិយមសាសនាខ្លះ ហើយនៅតែជាអ្នកស្នងមរតកនៃស្ថានសួគ៌ និងផែនដីទាំងមូល។ “មានពរហើយ មនុស្សស្លូតបូត គេនឹងបានផែនដីជាម រដក។” អូ ខ្ញុំអើយ! និយាយអំពីការពុញអ្នកចេញនៅក្នុងកាប៊ីនប្តូកនៃណាមួយ ហើយពិបាកមានលុយគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីប្រុងថ្លៃជួលរបស់អ្នក ប៉ុន្តែអ្នកជាម្ចាស់វា ទាំងអស់។ អាម៉ែន។ ត្រូវធ្វើការនិងនឿយហត់និងញើសអស់ប៉ុន្មានដុល្លារ ដើម្បី រស់នៅដោយស្មោះត្រង់ ពាក់ស្បែកជើងនៅលើជើងកូនរបស់អ្នក និងចិញ្ចឹមមាត់ ដែលស្រែកឃ្លានរបស់ពួកគេ ហើយនៅតែជាម្ចាស់ ជាអ្នកទទួលមរតករបស់អ្វី គ្រប់យ៉ាងដែលមាននៅទីនេះ។ “មនុស្សស្លូតបូតនឹងទទួលបានផែនដីជាមរដក។” ពួកគេកាន់កាប់វា។ អូ ខ្ញុំ ខ្ញុំចូលចិត្តវា! ម្ចាស់ផែនដី! តើជាអ្វី? អ្នកជឿ។ អ្នកជឿ មានចំណងជើង ទង្វើអូប៊ី ត្រឹមត្រូវហើយ ដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ថា “ទ្រង់នឹង

ក្លាយជាម្ចាស់នៃសកលលោកទាំងមូលនេះ។” ហ្នឹងហើយ។ “មនុស្សស្លូតបូតនឹង ទទួលផែនដីជាមរដក។”

57 អំប្រាហាំមាន—មាន អាចកាន់កាប់ទឹកដីនោះបាន ព្រោះ...និងអ្វីដែល មាននៅលើវា។ ព្រះប្រទានវាទៅគាត់។ ហើយទ្រុតគឺជាផ្នែកមួយនៃទឹកដីនោះ។ ដូច្នោះអំប្រាហាំមានសិទ្ធិ។ គាត់អាច—គាត់អាចហៅប្រុសអ្នកលើវា។ គាត់បាន និយាយថា “ឥឡូវនេះ ព្រះជាម្ចាស់ ទ្រង់បានធ្វើឱ្យទូលបង្គំបានសន្យាថា អ្វី ដែលជាទឹកដីនេះ និងអ្វីៗទាំងអស់នៅក្នុងនោះជាបស់ខ្ញុំ ហើយទ្រង់បាន សន្យា។ ឥឡូវនេះសាច់ញាតិរបស់ខ្ញុំត្រូវបានគេយក ហើយអ្វីៗទាំងអស់ដែល គាត់មានបានបាត់។”

58 និយាយម្យ៉ាងទៀត ប្រសិនបើខ្ញុំអនុវត្តវានៅថ្ងៃនេះ ខ្ញុំនឹងនិយាយថា ក្រុមជំនុំ អាចនិយាយថា “ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះ នេះជាបងប្រុសរបស់ខ្ញុំ គាត់កំពុងដេកនៅ ទីនេះ មានជំងឺមហារីក គាត់មានជំងឺរបេង គាត់មានដូច្នោះ-និង-ដូច្នោះ។ ខ្ញុំបាន កាន់ការសន្យា វាជាកម្មសិទ្ធិរបស់ខ្ញុំ។ ទ្រង់—ទ្រង់បានប្រាប់ខ្ញុំដូច្នោះ!” អាម៉ែន! ហ្នឹងហើយ។ បន្ទាប់មក អ្នកអាចដើរតាមសត្រូវនោះ អារក្សនោះ ហើយសម្លាប់ វាដូចគ្នានឹងអំប្រាហាំបានសម្លាប់ស្តេច ហើយនាំយកកម្មសិទ្ធិរបស់គាត់មកវិញ។ អាម៉ែន។ ខ្ញុំចូលចិត្តវា។ វាគឺសម្រាប់អ្នកជឿ។

59 ប៉ុន្តែអំប្រាហាំមានសិទ្ធិក្នុងការសន្យា ហើយការសន្យាគឺជាបស់គាត់ ប៉ុន្តែ គាត់ត្រូវតែតស៊ូដើម្បីកាន់កាប់វា។ អាម៉ែន។ ហ្នឹងហើយ។ អ្នកជឿនៅថ្ងៃនេះ ប៉ុន្តែ យើងជាអ្នកទទួលមរតកគ្រប់ការទាំងអស់ ប៉ុន្តែយើងជាអ្នកទទួលមរតករាល់ ពរជ័យខាងវិញ្ញាណ រាល់ពរជ័យខាងរាងកាយ រាល់ពរជ័យដែលព្រះគម្ពីរសន្យា ប៉ុន្តែអ្នកត្រូវតែតស៊ូគ្រប់អ្វីៗរបស់វា។ នោះជារបៀបដែលព្រះបានរៀបចំវា។ វា តែងតែជាវិធីនោះ។ អ្នកត្រូវតែតស៊ូដើម្បីកាន់កាប់អ្វីដែលអ្នកដឹងថាជាបស់អ្នក។ អ្នកត្រូវតែតស៊ូដើម្បីកាន់កាប់វា។ ហើយនោះជាអ្វីដែលយើងត្រូវធ្វើឥឡូវនេះ។

60 អ្នកនិយាយថា “បងប្រុសប្រាណហាំ ខ្ញុំត្រូវការការព្យាបាល។”

61 ការសន្យាគឺជាបស់អ្នក។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកធ្លាប់ទទួលបានវា អ្នកនឹងមិន ងាយស្រួលទេ ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកពីរឿងនោះ។ អ្នកនឹងត្រូវយកវាចេញពីសាតាំង។ សាតាំងចាប់យកសុខភាពរបស់អ្នក អ្នកមានសិទ្ធិទៅ—ទៅកាន់សាតាំងនិយាយ ថា “ប្រគល់វាមកវិញ! ប្រគល់វា! ខ្ញុំមកក្នុងព្រះនាមព្រះអម្ចាស់ ជាម្ចាស់នៃ

ស្ថានសួគ៌ និងផែនដី ហើយខ្ញុំជាអ្នកស្នងមរតករបស់ទ្រង់។ ប្រគល់វាមកវិញ! អ្នកយកកូនខ្ញុំ អ្នកយកនាងលាយជាមួយប្រុសខុស។ អ្នកយកកូនប្រុសរបស់ខ្ញុំទៅលាយជាមួយនឹងស្រីខុស។ ខ្ញុំទាមទារពួកគេ! ហ្នឹងហើយ។ ខ្ញុំទាមទារកូនរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំទាមទារបងប្រុសខ្ញុំ ខ្ញុំទាមទារប្អូនស្រីរបស់ខ្ញុំ។ បាទ សាតាំង អ្នកបានយកពួកគេចេញពីដំណាក់របស់ព្រះ លួងលោមពួកគេនៅទីនោះ ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងមកតាមពួកគេ។ ខ្ញុំទាមទារពួកគេ។”

“មែនហើយ តើអ្នកដឹងដោយរបៀបណា?”

62 “ខ្ញុំជាអ្នកទទួលមរតកនៃអ្វីៗទាំងអស់។ អាមែន។ វាត្រូវបានផ្តល់ឱ្យខ្ញុំ។ ខ្ញុំជាអ្នកទទួលមរតក ខ្ញុំអាចទាមទារអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលព្រះបានសន្យាជាមួយខ្ញុំ។” អាមែន។ ហ្នឹងហើយ។ “វាជារបស់ខ្ញុំ។” តើអ្នកទទួលបានវាដោយរបៀបណា អ្វីដែលអ្នកបានធ្វើ? អត់ទេ បាទ។ វាជាអំណោយទានឥតកំណត់ដែលព្រះបានប្រទានដល់យើង ហើយវាជារបស់យើង វាជាកម្មសិទ្ធិរបស់យើង។ សាតាំងមិនអាចទុកវាបានទេប្រសិនបើអ្នកទៅរកវានៅក្នុង—ព្រះបន្ទូលដែលអនុញ្ញាតពីបទគម្ពីរ ដោយជំនឿដើម្បីនិយាយថា “វាជារបស់ខ្ញុំ! ដាក់វាចុះ។” អាមែន។ ថ្វាយសិរីរុងរឿង! ខ្ញុំចូលចិត្តវា។ “សាតាំង អ្នកដាក់វាចុះ។ អ្នកបានយកវាពីខ្ញុំ។ អ្នកប្រគល់វាមកវិញ ព្រោះខ្ញុំកំពុងជូនដំណឹងដល់អ្នក។ ខ្ញុំបានទទួលការជូនដំណឹងដែលបានសរសេរនៅទីនេះនៅលើព្រះបន្ទូលថា ‘ស្ថានសួគ៌និងផែនដីនឹងកន្លងផុតទៅ ប៉ុន្តែការជូនដំណឹងនេះនឹងមិនកើតឡើងទេ។’ ដូច្នេះខ្ញុំមកជាមួយការជូនដំណឹងនេះ ដើម្បីបម្រើអ្នក ថាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទមានបន្ទូលអ្វីក៏ដោយដែលខ្ញុំសូមព្រះវរបិតាក្នុងព្រះនាមទ្រង់ ទ្រង់នឹងប្រទានវាមកខ្ញុំ។ បើខ្ញុំនិយាយទៅកាន់ភ្នំនេះថា ‘ចូររើចេញ’ ហើយកុំសង្ឃឹមក្នុងចិត្តខ្ញុំ ប៉ុន្តែជឿថាអ្វីដែលខ្ញុំបាននិយាយនឹងកើតឡើង ខ្ញុំអាចមានអ្វីដែលខ្ញុំបាននិយាយ។ ដាក់វាចុះ!’ នោះធ្វើឱ្យគាត់ចាប់ផ្តើម។ កុំធ្វើឱ្យគាត់ចាប់ផ្តើម ធ្វើឱ្យគាត់រត់។ “ទុកវាចុះ ព្រោះខ្ញុំបានមកជាមួយសិទ្ធិអំណាចបទគម្ពីរ។ ខ្ញុំជាអ្នកជឿ។” អ្នកយល់ទេ? បាទ មែនហើយ។ បាទ មែនហើយ។

63 តើគាត់ត្រូវធ្វើអ្វីមុនអំប្រាបាំ ដើម្បីធ្វើការនេះ? គាត់ត្រូវរត់ដាក់ជំនឿរបស់គាត់នៅលើគ្រឹះថ្មដ៏រឹងមាំនៃព្រះបន្ទូលសន្យារបស់ព្រះ។ មើល រឿងតែមួយគត់ដែលគាត់មានគឺជាក្រុមអ្នកបម្រើតិចតួច ប្រហែលជាវាបំបែកសិបនាក់។ ហើយប្រហែលជាមានមនុស្សពីររយនាក់ប្រដាប់អាវុធ។ ហើយបុរសរបស់គាត់

មិនមែនជាទាហានទេ ពួកគេជាអ្នកបម្រើ ជាទាហាន ឃ្វាលចៀម អ្នកឃ្វាលគោ ប្រហែលជាកំបិតចាស់ដែលពួកគេបានរើសនៅកន្លែងណាមួយ ហើយដាក់ក្នុង... នៅទីនោះ ហើយភ្លៀងជាច្រើនបានធ្លាក់មកលើពួកគេ ពួកគេមានច្រេះ។ ប៉ុន្តែអ័ប្រាហាំមិនបានសន្លឹងមើលកំបិតច្រេះ ឬគ្មានខែលទាល់តែសោះ។ គាត់បានដាក់ជំនឿលើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ហ្នឹងហើយ។ នោះហើយជាអ្វីដែលធ្វើវា។ នោះហើយជាអ្វី។

“តើអ្នកនឹងប្រយុទ្ធជាមួយពួកគេដោយរបៀបណាពេលអ្នកទៅដល់ទីនោះ?”

64 “នោះមិនអាស្រ័យលើខ្ញុំទេ។ វាអាស្រ័យលើខ្ញុំក្នុងការដាក់ជំនឿលើអ្វីដែលព្រះមានបន្ទូល។ វាជាប្រសប់ខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងធ្វើតាមអ្វីដែលជាប្រសប់ខ្ញុំ។” អាម៉ែន។ ឥឡូវនេះនៅពេលដែលមនុស្សឈឺអាចមើលឃើញ នោះជំងឺនឹងបញ្ចប់នៅពេលនោះ។ ឃើញទេ? ប្រាកដណាស់។

65 ពេលមនុស្សមានបាបអាចមើលឃើញថាអ្នកមិនចាំបាច់ធ្វើបាបទេ! មនុស្សជាច្រើន ពួកគេធ្វើបាបពីព្រោះពួកគេត្រូវតែធ្វើបាប។ នោះជារូបរាងគួរឱ្យអាណិតនៅពេលអ្នកនិយាយថាអ្នក “ត្រូវតែធ្វើបាប។” ប៉ុន្តែនៅពេលដែលអ្នកដឹងថាអ្នកមិនចាំបាច់ធ្វើបាបទៀតទេ! មានមនុស្សឈឺហើយដេរហើយសើចនៅមុខអ្នក ហើយ—ហើយហៅអ្នកថា “មនុស្សល្ងង់” និងអ្វីៗផ្សេងទៀត ពួកគេជាមនុស្សមានបាបដោយចេតនា។ ឃើញទេ នោះគ្មានសង្ឃឹមសម្រាប់ពួកគេទេ។ ប៉ុន្តែបុរសដែលធ្វើអ្វីមួយឥតឈប់ឈរ ពួកគេមិនចង់ធ្វើវាទេ។ គាត់—គាត់លួចគាត់មិនចង់ទេ។ ហើយគាត់កុហក គាត់មិនចង់ទេ។ គាត់—គាត់ធ្វើអ្វីដែលគាត់—គាត់មិនចង់ធ្វើ គាត់មិនចង់ធ្វើជាមនុស្សមានបាបទេ។ មានសង្ឃឹមសម្រាប់គាត់ប្រសិនបើអ្នកអាចឱ្យគាត់ឃើញអ្វីដែលជាការពិត។ ឃើញទេ? មកតាមការសន្យារបស់ព្រះ ហើយដាក់ជំនឿរបស់អ្នកលើរឿងនោះ ហើយដើរចេញទៅឯខ្នងសត្រូវ។ គាត់គ្រាន់តែមិនអាចទុកវាទៀតទេ នោះហើយជាអ្វីទាំងអស់ ពីព្រោះវាជាប្រសប់អ្នក។

66 ឥឡូវនេះ សូមក្រឡេកមើលបុរសនេះឥឡូវនេះ។ នៅទីនេះអ័ប្រាហាំបាននិយាយថា “ខ្ញុំជាអ្នកទទួលមរតក។ នេះជាកម្មសិទ្ធិរបស់ខ្ញុំ អ្វីគ្រប់យ៉ាងនៅក្នុងទឹកដីនេះជាប្រសប់ខ្ញុំ។ ដោយសារតែព្រះ...ខ្ញុំមិនទាន់មានវានៅឡើយទេ។” ប៉ុន្តែគាត់មានវា វាជាប្រសប់គាត់។

67 ឥឡូវនេះយើងជាអ្នកទទួលមរតកនៃអ្វីៗទាំងអស់។ តើវាត្រូវទេ? យើងជាអ្នកទទួលមរតកនៃអ្វីៗទាំងអស់។ ព្រះគម្ពីរទើបតែបាននិយាយដូច្នោះនៅទីនេះ។ យើងជាអ្នកទទួលមរតកនៃអ្វីៗទាំងអស់។ យើងមិនទាន់មានវានៅឡើយទេ ប៉ុន្តែវាជាបស់យើង។ អាម៉ែន។ អូ សិរីល្អ! ខ្ញុំមិនមានដីមួយអីញ្ចូទេ ប៉ុន្តែវាជាបស់ខ្ញុំទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ។ ប្រាកដណាស់។ វាជាបស់យើងទាំងអស់ ជាកម្មសិទ្ធិរបស់ប្រជាជន ក្រុមជំនុំ អ្នកជឿ កូនក្រមុំរបស់ព្រះគ្រីស្ទជាម្ចាស់គ្រប់ផ្នែករបស់វា។ រុស្ស៊ីកំពុងប្រយុទ្ធដើម្បីវា សហរដ្ឋអាមេរិកកំពុងប្រយុទ្ធដើម្បីនោះ ហើយការប្រយុទ្ធនេះនិងនេះនៅទីនោះ ហើយបន្ទាប់មកពួកគេហៅយើងថា “ឆ្លុត”។ គ្រាន់តែអង្គុយស្ងៀម អ្នកមានវា ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ។ អាម៉ែន។ ទាំងអស់នឹងទទួលមរតកវា យ៉ាងណាក៏ដោយ ដូច្នោះអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេប្រកួតប្រជែងនិងបំផ្ទុះគ្នាទៅវិញទៅមក។ វាជាកម្មសិទ្ធិរបស់យើង។ យើងជាអ្នកដែលទទួលបានវា។ ពួកគេមិនដែលគិតវាទេ ប៉ុន្តែយើងធ្វើយ៉ាងណាក៏ដោយ។ ធ្វើអ្វីក៏ដោយ!

68 តើអ្នកណានឹងគិតថាបុរសចំណាស់ដ៏កំសត់ម្នាក់នោះ ពួកគេស្នូមស្នាំង គោសាច់នៅលើកំពូលភ្នំ ជាម្ចាស់វាទាំងអស់? ប៉ាឡេស្ទីនទាំងអស់ជាកម្មសិទ្ធិរបស់គាត់។ បាទ មែនហើយ។ ដូច្នោះពេលគាត់មកដល់កន្លែងដែលការបើកបង្ហាញមកដល់ ព្រះបានបង្ហាញថាទ្រង់គង់នៅជាមួយគាត់។ គាត់បានយកមនុស្សមួយក្តាប់តូចនោះ ហើយចេញទៅទីនោះ ហើយសម្លាប់ពួកគេម្នាក់ៗ ហើយបានយកកម្មសិទ្ធិរបស់គាត់មកវិញ។ អាម៉ែន។ ខ្ញុំចូលចិត្តវា។ ហេតុអ្វី? គាត់បានដាក់ជំនឿលើការសន្យាថ្មរបស់ព្រះ។ នោះហើយជាអ្វីដែលវាត្រូវការ។ គាត់មិនបានសាងសង់គ្រឹះផ្សេងទៀតទេ ទៅចូលរួមអង្គការឬទទួលបានអ្វីមួយដូចនេះ។ ទ្រង់បានដាក់ជំនឿលើការសន្យានោះ! អាម៉ែន។ នោះហើយជាវានៅលើការសន្យានោះ ហើយនៅទីនោះគាត់បានដើរទៅមុខ! ដារ៉ាច្រេះឬដារមិនច្រេះ មិនខុសគ្នាចំពោះគាត់ទេ គាត់មានជំនឿលើការសន្យា។

69 ហើយនៅពេលដែលអ្នកចេញមកដើម្បីអធិស្ឋាន បើអ្នកចង់បានសេចក្តីសង្គ្រោះ បើអ្នកចង់បានការព្យាបាលដ៏ទេវភាព មិនថាមានអ្វីកើតឡើងទេ ប្រសិនបើអ្នកជាអ្នកជឿ អ្នកគឺជាអ្នកស្នងមរតកនៃរាល់ការសន្យា។ ដូច្នោះ ចូរដាក់ជំនឿរបស់អ្នកលើការសន្យា ហើយដើរទៅមុខ ហើយប្រាប់សាតាំងថា “ប្រគល់វាមកវិញ! ប្រគល់វាមកវិញ! វាជាបស់ខ្ញុំ”។ កុំអោយគាត់បំភាន់អ្នក។

ឈរនៅទីនោះនៅលើបន្ទាត់ គាត់នឹងប្រគល់វាមកវិញ។ ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា គាត់នឹងធ្វើ ដូច្នោះគាត់ត្រូវតែធ្វើវា។ នោះជាសិទ្ធិអំណាចរបស់អ្នក។ ត្រូវហើយ អ្នកទទួលមរតកនៃអ្វីៗទាំងអស់!

70 គាត់បាននៅលើគ្រឹះនោះ ព្រះបន្ទូលសន្យា ហើយគាត់មានអ្នកស្នងមរតក។ គាត់ជាអ្នកស្នងមរតក ដូច្នោះគាត់បានដឹង។ មិនអីទេ លោក បន្ទាប់ពីការសន្យា ត្រូវបានបង្ហាញដល់គាត់ គាត់ក៏មានការប្រកបជាមួយនឹងអ្នកសន្យា (ខ្ញុំចូលចិត្ត វា) បន្ទាប់ពីព្រះបានសន្យា។ ហើយបន្ទាប់មក ឃើញទេ អំប្រាហាំមិនធ្លាប់មានការ សាកល្បងពីមុនទេ ដូច្នោះគាត់...នៃប្រភេទនោះ។ ដូច្នោះគាត់ដឹងថាវាជាកម្មសិទ្ធិ របស់គាត់ ហើយនោះគឺជាការសន្យា ប៉ុន្តែគាត់មិនដែលត្រូវប្រយុទ្ធជាមួយកងទ័ព ទេ។ គាត់មិនដឹងអ្វីទាំងអស់អំពីវា។ គាត់—គាត់មិនមែនជាអ្នកហ្វឹកហាត់ដើម្បី ប្រយុទ្ធទេ។ អំប្រាហាំមិនមែនជាអ្នកប្រយុទ្ធទេ គាត់ជាកសិករ។ ហើយអំប្រាហាំ មិនអាចធ្វើអ្វីបានទេ ពីព្រោះគាត់—គាត់មិនមែនជាទាហានទេ។ បុរសរបស់គាត់ មិនមែនជាទាហានទេ ពួកគេជាកសិករ។ ដូច្នោះរឿងតែមួយគត់ដែលគាត់អាចធ្វើ បានគឺគ្រាន់តែទទួលយកការសន្យារបស់ព្រះ ដាក់ជំនឿរបស់គាត់លើការសន្យា ហើយចាកចេញ ធ្វើតាមវា។ ពេលអំប្រាហាំបានឃើញការសន្យានោះ ហើយ បានរកឃើញថាព្រះបានបើកសម្តែងវាដល់គាត់ថា ទ្រង់បានរក្សាការសន្យារបស់ ទ្រង់...អាម៉ែន! ហ្នឹងហើយ។

71 បើអ្នកមិនធ្លាប់បានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៅឡើយ មិនដឹងអ្វីទាំងអស់ អំពីវា ហើយអ្វីមួយនៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នកប្រាប់អ្នកថាអ្នកចង់បានវា អ្នកស្នាក់នៅ ទីនោះ។ នោះជាជីវិតអស់កល្ប នោះហើយជាអ្វីដែលអ្នកទទួលមរតក។ ស្នាក់នៅ ទីនោះ ហើយមើលទៅសាតាំងនៅចំពោះមុខហើយនិយាយថា “អ្នកគឺជាចោរ អ្នក គឺជាម្នាក់! ខ្ញុំបានមកកាន់កាប់អ្វីដែលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានសុគតដើម្បីឱ្យខ្ញុំមាន ឥឡូវនេះប្រគល់វាមកវិញ! ចេញពីផ្លូវខ្ញុំទៅ!”

72 បន្ទាប់មក រឿងដំបូងដែលអ្នកដឹង ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនឹងចាក់មកលើអ្នក។ បន្ទាប់មកមានអ្វីមួយកើតឡើង។ អ្វីមួយនឹងកើតឡើង។ តើវាជាអ្វី? ព្រះបាន បង្ហាញថាទ្រង់រក្សាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ នោះជាការពិត។ បន្ទាប់មក ឃើញ ទេ បន្ទាប់ពីអ្នកឃើញព្រះបន្ទូលត្រូវបានបើកសម្តែងដល់អ្នក ថាអ្នកបានសង្គ្រោះ អ្នកមានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ បន្ទាប់មកគឺអ្វី? អំប្រាហាំបានទទួលជ័យជំនះ នៅ

ទីនេះគាត់បានត្រឡប់មកវិញ គាត់នឹងចុះទៅ ដោយជំនឿរបស់គាត់ដាក់លើ ព្រះបន្ទូលថាគាត់អាចនាំវាមកវិញ អ្វីដែលគាត់បានបាត់បង់ ហើយនៅទីនេះគាត់ បានត្រឡប់មកវិញជាមួយវា ដើរក្បួនដង្ហែរជ័យជំនះ។ នោះជាញឹកដូចគ្នាដែលអ្នក អាចធ្វើបាន។ បើអ្នកមិនមានជីវិតអស់កល្ប សូមព្រះ។ សារភាពអំពីបាបរបស់ អ្នក ជឿលើព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ទទួលយកពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធ ហើយនិយាយថា “ព្រះអង្គអើយ ទូលបង្គំមករកវា ទូលបង្គំនៅទីនេះ ដើម្បីទទួលវា។” បន្ទាប់មកអ្នកត្រឡប់មកវិញ ការហែក្បួនរបស់អ្នកឈ្នះ។ អ្នក បានទទួលវា។ អាម៉ែន។ ចាំងលើខ្ញុំ បក្សីច្រៀងខុសគ្នា ហើយអ្នករាល់គ្នា...អ្នក ស្រឡាញ់អ្នកគ្រប់គ្នាហើយ។ ការស្អប់ចាស់ ការព្យាបាទ ជម្លោះត្រូវបានបញ្ចប់។ ស្រឡាញ់ទាំងអស់គ្នា! អូ អ្នកគ្រាន់តែមានពេលវេលាដ៏អស្ចារ្យ ច្រៀង ស្រែក សរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់។ កុំខ្វល់ពីអ្វីដែលនរណាម្នាក់និយាយអំពីអ្នក។ វាមិន អីទេ។ ប្រាកដណាស់ នៅលើការហែក្បួនរបស់អ្នកឈ្នះ!

73 អញ្ជឹងអ្នកណាចេញមកជួបគាត់? អ្នកណាចេញមកជួបគាត់? មិលគីស្យា ដែក។ មិលគីស្យាដែកចេញមកជួបគាត់បន្ទាប់ពីគាត់បានបើកសម្តែងព្រះបន្ទូល របស់ទ្រង់។ មិលគីស្យាដែកគឺជាអ្នកដែលផ្តល់ឱ្យគាត់នូវព្រះបន្ទូល។ បន្ទាប់មក គាត់ដាក់ការថ្វាយ...ជំនឿរបស់គាត់លើព្រះបន្ទូល បានទទួលជ័យជំនះ ហើយ ត្រឡប់មកវិញ បន្ទាប់មកគាត់មានការប្រកប។ អាម៉ែន។ ឥឡូវនេះ អ្នកនឹងដូចគ្នា ផងដែរ។ អូ ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់នឹងក្លាយជាអ្វីដែលថ្មីសម្រាប់អ្នក នៅពេលណា ដែលអ្នកបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ អូ ខ្ញុំអើយ!

74 អូ អ្នកនិយាយថា “ខ្ញុំមិនអាចមើលឃើញរឿងទាំងនេះទេ។ ខ្ញុំមិនជឿលើការ ស្រែកទេ។ ខ្ញុំមិនជឿលើការនិយាយភាសាដទៃទេ។ ខ្ញុំមិនជឿលើការព្យាបាលដ៏ ទេវភាពទេ។” វាគ្រាន់តែបង្ហាញថាអ្នកមិនដែលទទួលបានជ័យជំនះទេ។ នោះជា ការត្រឹមត្រូវ។ ប៉ុន្តែពេលមួយអ្នកទទួលបានជ័យជំនះ បន្ទាប់មកអ្នកបានទទួល វា។ បន្ទាប់មកអ្នកមានវា។ បាទ មែនហើយ អ្នកអាចស្រែកបាន។ ខ្ញុំ...

75 អ្នកបានឃើញពេលមួយដែលខ្ញុំធ្លាប់គិតអំពីការរាំនៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណ ឃើញ នរណាម្នាក់ឈរហើយរាំនៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណ។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំបានឃើញការ ចំអកដាក់លើវា ប៉ុន្តែខ្ញុំបានឃើញរឿងពិត ផងដែរ។ ដូច្នោះ ខ្ញុំមកស្វែងយល់ ហេតុអ្វីបានជាមនុស្សអាចរាំក្នុងព្រះវិញ្ញាណ? មែនហើយ ខ្ញុំមិនដែលឃើញ

នរណាម្នាក់ចេញក្រៅផ្លូវទេ ខ្ញុំមិនដែលឃើញនរណាម្នាក់ធ្វើអំពើអសីលធម៌
ទេ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំតែងតែឃើញវាសមរម្យ និងតាមលំដាប់លំដោយ និងផ្តុំមណ្ឌល
ហើយសូម្បីតែមនុស្សមានបាបរត់ទៅអាសនៈហើយបានសង្គ្រោះនៅពេលដែលវា
កើតឡើង។ មែនហើយ ខ្ញុំឆ្ងល់ថាហេតុអ្វី ហើយខ្ញុំមកដើម្បីដឹងថាវាជាជ័យជំនះ។

76 ដាវីឌបានរាំនៅចំពោះព្រះអម្ចាស់ នៅពេលដែលហ៊ីបត្រូវបាននាំត្រឡប់ទៅ
កន្លែងសម្រាកវិញ។ អាម៉ែន។ នៅពេលដែលដាវីឌបានឃើញព្រះបន្ទូល ដូចជា
នៅពេលនោះជាមួយនឹងផ្ទាំងថ្ម បាននាំត្រឡប់ទៅកន្លែងត្រឹមត្រូវរបស់វាវិញ ដាវីឌ
អរសប្បាយនិងរាំក្នុងព្រះវិញ្ញាណ ជុំវិញនិងជុំវិញ។ ហេតុអ្វី? ទ្រង់បានឃើញ
ព្រះបន្ទូលត្រឡប់មកកន្លែងវិញ។ អាម៉ែន។

77 អ្វីដែលព្រះបន្ទូលត្រូវការ មិនមែនចេញពីថ្នាក់សិក្ខាសាលាទេ ទេវវិទ្យា
ខ្លះលាយបញ្ចូលគ្នា ប៉ុន្តែជាគ្រូអធិប្បាយបែបបុរាណ ដែលព្រះបានបញ្ជូននៅ
ពីក្រោយធីតា ដោយព្រះបន្ទូល ដោយឃើញព្រះបង្ហាញវា ភស្តុតាង។

78 បន្ទាប់មកដាវីឌបាននិយាយថា “ថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះ នេះហើយ!” ហើយនៅ
ជុំវិញនិងជុំវិញនិងជុំវិញនិងជុំវិញ។ ប្រពន្ធតូចរបស់គាត់បានអង្គុយនៅទីនោះ ជា
កូនស្រីរបស់ស្តេច បាននិយាយថា “ហេតុអ្វី គាត់—គាត់—គាត់ធ្វើឱ្យខ្ញុំអាម៉ាស់។”

79 ហើយដាវីឌបាននិយាយថា “អ្នកមិនចូលចិត្តវាទេឬ? មើលនេះ!” ហើយគាត់
បានទៅម្តងទៀត។ បាទ! អូ ខ្ញុំអើយ តើគាត់មានពេលប៉ុន្មាន!

80 អ្នកដឹងទេ ព្រះបានទតមើលពីស្ថានសួគ៌ ហើយមានបន្ទូលថា “ដាវីឌ អ្នកជា
មនុស្សដែលធ្វើតាមចិត្តរបស់ខ្ញុំ។” ឃើញទេ? ឃើញទេ? ហេតុអ្វី? គាត់បាន
បាត់បង់មោទនភាពទាំងអស់ គាត់បានបាត់បង់ទាំងអស់។ ប៉ុន្តែគាត់បានរៀបការ
ជាមួយកូនស្រីរបស់ស្តេច ប៉ុន្តែនោះមិនត្រូវបានពិចារណាទេ។ គាត់បានដឹងថា
គាត់បានស្គាល់អ្នកកាន់កាប់ស្ថានសួគ៌និងផែនដី ហើយនេះគឺជាព្រះបន្ទូលរបស់
ព្រះបានត្រឡប់មកវិញក្នុងចំណោមពួកគេម្តងទៀត ហើយដាវីឌរីករាយណាស់
ដែលគាត់បានរាំ។ គាត់គ្រាន់តែរាំតាមដែលគាត់អាចធ្វើបាន។

81 ម៉ារាម នាងបានចាប់ដំបងហើយចុះទៅមាត់ច្រាំង រាំនៅត្រើយម្ខាង។
បន្ទាប់ពីនាងបានឆ្លងកាត់សមុទ្រក្រហមហើយបានឃើញសត្រូវរបស់នាង
លង់ទឹក បន្ទាប់មកនាងអាចរាំដោយវិញ្ញាណ។ នៅពេលដែលនាងបានឃើញ

ខ្លាំងសត្រូវដែលបានធ្វើទារុណកម្មនាង ស្លាប់ បន្ទាប់មកនាងបានរាំនៅក្នុង ព្រះវិញ្ញាណ។ ហ្នឹងហើយ។ ឥឡូវនេះ ឃើញទេ! បន្ទាប់ពីការប្រយុទ្ធបានឈ្នះ នោះសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះបានធ្លាក់ចុះ។

82 ឥឡូវនេះ យើងដឹងថាទ្រង់បានជួបគាត់។ ហើយបន្ទាប់ពីការសន្យាត្រូវបាន បើកសម្តែង គាត់—គាត់មានការប្រកប។ មុំលក់ស្បែកដៃកចេញមកប្រទានពរ ដល់អំប្រាហាំ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថា “សូមប្រទានពរដល់អំប្រាហាំ ហើយសូម ប្រទានពរដល់ព្រះនៃអំប្រាហាំ ជាម្ចាស់នៃស្ថានសួគ៌និងផែនដី។”

83 អូ ខ្ញុំអើយ របៀបដែលខ្ញុំចូលចិត្តការសន្យារបស់អ្នកជឿ! អ្នកនិយាយថា “តើមានអ្វីទាក់ទងនឹងយើង?” ដល់អ្នកជឿគ្រប់រូប! ការសន្យារបស់អ្នកជឿគឺជា ជីវិតអស់កល្ប។ ការសន្យារបស់អ្នកជឿគឺជីវិត អំណរ មេត្រីភាព សុភាព សប្បុរស អត់ធ្មត់ ផលផ្លែនៃព្រះវិញ្ញាណ ការព្យាបាលដ៏ទេវភាព រឿងរាប់សិបដែលខ្ញុំបាន សរសេរនៅទីនេះ ស្ទើរតែ នោះគឺជាកម្មសិទ្ធិរបស់អ្នក។ វាជាកម្មសិទ្ធិរបស់អ្នក ប៉ុន្តែ អ្នកមិនអាចមានវារហូតដល់អ្នកតស៊ូដើម្បីវា។ វាជារបស់អ្នក។ អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែល ឃើញ គ្រប់រឿងខាងសាច់ឈាមដែលបានឃើញ ជាកម្មសិទ្ធិរបស់ខ្ញុំ។ ព្រះប្រទាន វាមកខ្ញុំ ពីព្រោះតាមរយៈព្រះគ្រីស្ទទ្រង់បានប្រទានវាមកខ្ញុំ។ ហើយអ្វីដែលមើល មិនឃើញជាកម្មសិទ្ធិរបស់ខ្ញុំ។ អាមែន។ ខ្ញុំចូលចិត្តវា! អ្វីដែលអ្នកអាចមើលឃើញ ដូចជាការព្យាបាលដ៏ទេវភាពជាដើម បែបនោះ នោះជាការល្អ យើងពេញចិត្តក្នុង ការស្តាប់ ប៉ុន្តែមើលមិនឃើញ!

84 ឥឡូវនេះ វិទ្យាសាស្ត្រអាចស៊ើបអង្កេតនៅទីនេះ ហើយនិយាយថា “មែនហើយ សូមមើល អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំយកបុរសម្នាក់នេះ។ អ្នកបាននិយាយ ថាគាត់បានជាសះស្បើយ អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំយកគាត់ចុះហើយពិនិត្យគាត់។ អនុញ្ញាត ឱ្យខ្ញុំមើលអ្វីដែលបានកើតឡើង។ ហើយអ្នកនិយាយថាអ្នកមានដុំសាច់ម្តង មែនទេ?”

“បាទ នៅ ទីនោះ។”

85 “មែនហើយ អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំផ្តល់ការស្រាវជ្រាវវិទ្យាសាស្ត្រហើយមើលថាតើវា មិនលិចហើយមិនបាត់ទេ។ អ្នកនិយាយថាអ្នកធ្លាប់ពិភាក្សា ហើយឥឡូវអ្នក ឃើញទេ។ តើខ្ញុំដឹងដោយរបៀបណា? សូមឱ្យខ្ញុំមើលតាមបែបវិទ្យាសាស្ត្រ។”

86 ឥឡូវនេះ ពួកគេអាចស៊ើបអង្កេតលើរឿងនោះ ប៉ុន្តែខ្ញុំ—ខ្ញុំជាអ្នកទទួលមរតករបស់នោះ ផងដែរ អ្វីគ្រប់យ៉ាងខាងរាងកាយ។ ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំក៏ជាអ្នកទទួលមរតកពីអ្វីដែលមិនអាចមើលឃើញ ជាកន្លែងដែលវិទ្យាសាស្ត្រមិនអាចស៊ើបអង្កេតបាន។ អាម៉ែន។ អាម៉ែន។ រឿងដែលមើលមិនឃើញ អាម៉ែន ខ្ញុំជាអ្នកទទួលមរតកពីរឿងនោះ។ បាទ មែនហើយ។ អ្វីដែលអាចមើលឃើញ ខ្ញុំជាអ្នកទទួលមរតកនោះ។ ផែនដីពិតប្រាកដនេះ ខ្ញុំជាអ្នកទទួលមរតក អ្នកគឺជាអ្នកស្នងមរតក។ អ្នកជឿគ្រប់រូបគឺជាអ្នកទទួលមរតក គាត់ជាអ្នកទទួលមរតក។ មិនអីទេ បន្ទាប់មកមើលមិនឃើញ! កាន់កាប់អ្វី? ស្ថានសួគ៌និងផែនដី។ អាម៉ែន។ រឿងទាំងអស់! តើអ្នកជឿទេ?

87 អ្នកនិយាយថា “បងប្រុស ប្រាណហាំ ចុះនៅទីនោះកន្លែងដែលអ្នកមើលមិនឃើញ? តើអ្នកដឹងដោយរបៀបណា?” វានៅតែជារបស់ខ្ញុំ។ ហ្នឹងហើយ។ ស្ថានសួគ៌ជាកម្មសិទ្ធិរបស់ខ្ញុំ។ រីករាយដែលវាជារបស់ខ្ញុំ ព្រះមានបន្ទូលដូច្នោះ។ ហើយនោះជាការត្រឹមត្រូវ។ “មែនហើយ អ្នកមិនដែលឃើញទេ ធ្វើម៉េចដឹងថាវានៅទីនោះ?” ខ្ញុំដឹងថាវានៅទីនោះ ទោះយ៉ាងណា ព្រះមានបន្ទូលដូច្នោះ។ “តើអ្នកដឹងថាអ្នកជាអ្នកទទួលមរតកវាដោយរបៀបណា នៅពេលដែលអ្នកមិនដែលឃើញវា?” ខ្ញុំជឿព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ អាម៉ែន។ ឃើញទេ? ខ្ញុំជាអ្នកទទួលមរតក អ្នកគឺជាអ្នកទទួលមរតកជាមួយខ្ញុំ យើងទាំងអស់គ្នាជាអ្នកទទួលមរតកជាមួយគ្នា តាមរយៈព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ។

88 តើអ្នកបានកត់សម្គាល់ឃើញនៅទីនេះនៅក្នុងកូរិនថូសនៅទីនេះទេ នៅក្នុងកូរិនថូសទីពីរ ប៉ុលបាននិយាយថា សូម្បីតែសេចក្តីស្លាប់ យើងគ្រប់គ្រងសេចក្តីស្លាប់។ គិតទៅ។ គ្រប់គ្រងការស្លាប់? បាទ មែនហើយ វាធ្វើឱ្យយើងគិត។ អាម៉ែន។ មែនហើយ សិរីល្អ! ខ្ញុំភ្លេចអំពីការផ្ទុះនៃកាំភ្លើងឥឡូវនេះ ឃើញទេ។ ហេតុអ្វីបានជាគាត់មិនសម្លាប់ខ្ញុំ? ដោយសារតែគាត់មិនអាច។ នោះហើយជាមូលហេតុ។ ព្រះមិនបានត្រៀមខ្លួនជាស្រេចទេ។ គាត់អាចមកតាមដែលគាត់ចង់ ប៉ុន្តែគាត់មិនអាចចាប់អ្នកបានទេ។ អាម៉ែន។ សិរីរុងរឿង! ខ្ញុំបានសងបំណុលរបស់ខ្ញុំជាយូរមកហើយនៅពេលដែលខ្ញុំជឿលើព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដែលនៅរស់ជារៀងរហូត។ ឥឡូវនេះសេចក្តីស្លាប់ស្តាប់នូវអ្វីដែលយើងនិយាយ។ អាម៉ែន។

អ្នកនិយាយថា “ម្ចាស់នៃសេចក្តីស្លាប់?”

89 នោះហើយជាអ្វីដែលប៉ុលបាននិយាយនៅទីនេះនៅក្នុងកូរិនថូស។ សេចក្តីស្លាប់ សូម្បីតែយើងអាចគ្រប់គ្រងវា។ ហេតុអ្វី នៅពេលដែលពួកគេកំពុងរៀបចំ កាត់ក្បាលរបស់គាត់ គាត់បាននិយាយថា “អូ សេចក្តីស្លាប់ តើទ្រទិចរបស់ឯង នៅឯណា? តើទ្រទិចរបស់ឯងនៅឯណា? បង្ហាញខ្ញុំពីកន្លែងដែលឯងអាចបំភ័យ ខ្ញុំ។”

90 សេចក្តីស្លាប់បាននិយាយថា “ខ្ញុំនឹងច្របាច់អ្នកចុះហើយជាក់អ្នកនៅក្នុងផ្លូវ ហើយអ្នកនឹងរលួយនិងដង្កូវចុះ។”

91 គាត់បាននិយាយថា “ប៉ុន្តែ អូ អរគុណដល់ព្រះ” [កន្លែងទទេនៅលើកាសែត —អដង។] “ជាអ្នកផ្តល់ឱ្យយើងនូវជ័យជំនះតាមរយៈព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទរបស់ យើង។” បាទ មែនហើយ។ សេចក្តីស្លាប់ នរក និងផ្លូវ ខ្ញុំកាន់កាប់វាទាំងអស់ ពីព្រោះទ្រង់បានយកឈ្នះវាទាំងអស់សម្រាប់យើង។ យើងកាន់កាប់!

92 ដូចជាយ៉ូស្វេនិងកាលែបបាននាំយកមកវិញនូវភស្តុតាងនៃទឹកដីដែលមើល មិនឃើញ ដែលត្រូវបានផ្តល់ឱ្យប្រជាជនដោយការសន្យា។ យ៉ូស្វេនិងកាលែប បានយកភស្តុតាងដែលថាមានទឹកដីបែបនេះ។ ឥឡូវនេះ នៅទីនេះពួកគេបាន សន្យា។ ព្រះបានប្រទានការសន្យាដល់ពួកគេ ហើយពួកគេបានមកដល់ទឹកដី ប៉ុន្តែពួកគេមិនដែលឃើញវាទេ លោកយ៉ូស្វេនិងកាលែបបានទៅទឹកដីសន្យា ហើយបានយកមកវិញនូវភស្តុតាងដែលថាដីនៅទីនោះ ហើយវាជាកន្លែងល្អ ហូរ ដោយទឹកដោះគោនិងទឹកឃ្មុំ។ អាម៉ែន! តើវាជាអ្វី? ពួកគេនឹងកាន់កាប់ទឹកដី នោះ។ ពួកគេមានការសន្យា។ ពួកគេនៅតាមផ្លូវរបស់ពួកគេនៅទីនោះ ហើយ ពួកគេស្ទើរតែទៅដល់ទន្លេយ៉ែដាន់ ហើយយ៉ូស្វេបានឆ្លងកាត់ហើយយកភស្តុតាង ដែលថាវាជាទឹកដីល្អ។

93 គ្រាន់តែជាអ្វីដែលយ៉ូស្វេបានធ្វើសម្រាប់កូនចៅអ៊ីស្រាអែល (យ៉ូស្វេមានន័យថា “ព្រះអង្គសង្គ្រោះ” ពាក្យយ៉ូស្វេ) ហើយនោះជាដំបូងដូចគ្នា ដែលព្រះយេស៊ូវបានធ្វើសម្រាប់ក្រុមជំនុំនៅពេលដែលពួកគេបានសម្លាប់ទ្រង់។ ទ្រង់បានយកឈ្នះសេចក្តីស្លាប់។ ទ្រង់បានយកឈ្នះនរក។ ទ្រង់បានយកឈ្នះ ផ្លូវ។ ហើយទ្រង់បានរស់ឡើងវិញជាមួយនឹងភស្តុតាង ពីធិបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ថាមានដីមួយហួសពីទន្លេ ដែលគេហៅថាផ្អែមជាមុនហេតុ។ អាម៉ែន។ គាត់ត្រឡប់មកវិញហើយយកភស្តុតាងមកយើង។ តើវាធ្វើអ្វី បងប្រុស

ប្រាណហាំ? វាធ្វើឱ្យអ្នកឈប់កុហក លួច ជីកស្រា ជេរប្រមាថ អស់លធម៌ អ្វីគ្រប់យ៉ាង។ វាបង្កើតការច្នៃប្រឌិតថ្មីចេញពីអ្នក។ ទូលបង្គំដែលធ្លាប់ស្លាប់នៅក្នុងអំពើបាបនិងការរំលង ទោះជាយ៉ាងណាខ្ញុំរស់នៅ មិនមែនខ្ញុំទេ ប៉ុន្តែគឺព្រះគ្រីស្ទគង់នៅក្នុងខ្ញុំ។ ខ្ញុំគឺជាមនុស្សថ្មីនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ អាម៉ែន អ្នកទទួលមរតកចំពោះការសន្យា។ ហាលេលូយ៉ា! បាទ មែនហើយ។ ដីនោះជាកម្មសិទ្ធិរបស់យើង។ តើអ្នកដឹងវាដោយរបៀបណា? យ៉ូស្វេបានរស់ឡើងវិញ នាំយកភស្តុតាងមកវិញ គឺព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ខ្ញុំបានទទួលវា។ អាម៉ែន។ អើ! ថ្វាយសិរីរុងរឿង! ខ្ញុំជាអ្នកស្នងមរតក។ អូ កូនរបស់ស្តេច កូនរបស់ស្តេច អ្នកស្នងមរតកគ្រប់អ្វីៗទាំងអស់! ព្រះគម្ពីរបាននិយាយដូច្នោះ។ ព្រះតែមួយ—ព្រះតែមួយដែលផ្តល់ឱ្យអ៊ីស្រាអែលនូវការសន្យានៃទឹកដីសន្យានោះ (វាជារឿងដែលមើលមិនឃើញសម្រាប់ពួកគេ) ព្រះគម្ពីរដែលនោះ ព្រះដដែលនោះបានប្រទានដល់យើងនូវការសន្យានៃជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធធ្វើកំណត់ត្រាអំពីវា។ ព្រះគ្រីស្ទមានព្រះជន្មរស់ មិនមែនសុគតទេ។ ទ្រង់គង់នៅក្នុងចំណោមយើងរស់នៅក្នុងយើង តាមរយៈយើង ធ្វើការនៅជុំវិញយើង។ អាម៉ែន។

94 វាគឺជាទ្រង់ដែលអង្គុយនៅលើកៅអីនោះនៅទីនោះនៅថ្ងៃមុន។ នៅពេលដែលសាតាំងបានឃើញឱកាសដើម្បីសម្លាប់ខ្ញុំ ប៉ុន្តែវាមិនអាចធ្វើបានទេ។ អាម៉ែន។ ហើយគាត់នឹងមិនធ្វើវារហូតដល់ព្រះគ្រីស្ទនិយាយថាវារួចរាល់។ អាម៉ែន។ មិនថាគាត់មកប៉ុន្មានដងទេ គាត់នឹងត្រឡប់ទៅវិញដោយដៃទទេរហូតដល់ព្រះគ្រីស្ទចេញបញ្ជា។ អាម៉ែន។ ការសន្យាមួយ ព្រះបានសន្យាវា។ វាជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដែលសន្យា ហើយយើងជឿព្រោះយើងជាអ្នកទទួលមរតក។

95 ខ្ញុំជាអ្នកទទួលមរតកនៃការព្យាបាលដ៏ទេវភាព។ ខ្ញុំជាអ្នកទទួលមរតកនៃសេចក្តីអំណរ មានសិទ្ធិសប្បាយចិត្ត។ “ដូច្នោះអ្វីដែលធ្វើឱ្យអ្នកសប្បាយចិត្ត?” ខ្ញុំមានសិទ្ធិក្លាយជា។ “តើអ្នកដឹងដោយរបៀបណា?” ព្រោះខ្ញុំជាអ្នកស្នងមរតក។ អាម៉ែន! អើ! ឥឡូវនេះខ្ញុំមានអារម្មណ៍ខាងសាសនា។ បាទ។ ខ្ញុំជាអ្នកស្នងមរតកនៃសុភមង្គល។ ខ្ញុំជាអ្នកស្នងមរតកនៃសេចក្តីអំណរ។ ខ្ញុំជាអ្នកស្នងមរតកសន្តិភាព។ ខ្ញុំជាអ្នកស្នងមរតកទៅជីវិតអស់កល្ប។ ខ្ញុំជាអ្នកស្នងមរតករបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ អាម៉ែន។ ខ្ញុំជាអ្នកទទួលមរតកចំពោះភស្តុតាងទាំងអស់ដែលវាមាន។ អាម៉ែន។ ខ្ញុំជាអ្នកទទួលមរតកចំពោះសិទ្ធិអំណាចរបស់ព្រះ។ អា

ម៉ែន។ “តើនរណាជាអ្នកបង្កើតវា?” មិនមែនខ្ញុំទេ គាត់បានធ្វើ។ អ្នករាល់គ្នាគឺជា អ្នកស្នងមរតកដូចគ្នា។

96 អ្នកស្នងមរតក! “អ្នកណាដែលមានជ័យជំនះនឹងឡើងលើបល្ល័ង្កជាមួយ ខ្ញុំ ដូចខ្ញុំបានឈ្នះ ហើយនៅលើបល្ល័ង្ករបស់ព្រះបិតាខ្ញុំ។” អាម៉ែន អ្នកទទួល មរតកនៃអ្វីៗទាំងអស់! មិនមែនគ្រាន់តែជារឿងមួយទេ អ្វីៗទាំងអស់! អ្វីគ្រប់យ៉ាង គឺនៅក្រោមជើងរបស់អ្នក។ សូម្បីតែសេចក្តីស្លាប់នៅក្រោមជើងរបស់អ្នក ផ្ទះ នៅក្រោមជើងរបស់អ្នក នរកនៅក្រោមជើងរបស់អ្នក អំពើបាបស្ថិតនៅក្រោម ជើងរបស់អ្នក អ្វីគ្រប់យ៉ាងគឺនៅក្រោមជើងរបស់អ្នក។ អ្នកគឺជាអ្នកស្នងមរតក! អ្នក... អ្នកបានស្លាប់ហើយ ហើយជីវិតរបស់អ្នកត្រូវបានលាក់នៅក្នុងព្រះតាមរយៈ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយអ្នកបានរស់ឡើងវិញម្តងទៀតទៅកាន់ជីវិតអស់កល្ប ហើយអង្គុយនៅស្ថានសួគ៌ក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ។ អូ ខ្ញុំអើយ! វ៉េ! ហៅយើង នូវអ្វីដែលអ្នកចង់បាន ហៅមកយើងនូវអ្វីដែលអ្នកចង់បាន និយាយថាយើង ឆ្គួតប្រសិនបើអ្នកចង់ ប៉ុន្តែយើងជាអ្នកទទួលមរតក។ ទទួលមរតកពីអ្វី? អ្វីៗ ទាំងអស់។

97 “តើអ្នកជាអ្នកទទួលមរតករបស់រាងខ្មោចប្រាណហាំបូ?” អត់ទេ ខ្ញុំជា អ្នកទទួលមរតកពីអ្វីៗទាំងអស់។ ទាំងមើលឃើញ បច្ចុប្បន្ន អនាគត អ្វីៗទាំងអស់ ខ្ញុំជាអ្នកស្នងមរតក។

98 ហើយរាល់អំពើបាបនិងអំពើអាក្រក់ត្រូវបានដាក់នៅក្រោមជើងខ្ញុំ ដោយ ព្រះគុណនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ទ្រង់បានរស់ឡើងវិញនៅព្រឹកបុណ្យអ៊ីស្ទើរ ឈ្នះ លើសេចក្តីស្លាប់ នរកនិងផ្ទះ ហើយបានធ្វើឱ្យខ្ញុំក្លាយជាអ្នកស្នងមរតក ហើយ និយាយថា “ចាំមើលខ្ញុំនឹងផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវការសន្យា។” ហើយអ្នកបំរើដែលបានចាក់ ប្រេងតាំងរបស់ទ្រង់បាននិយាយថា “ការសន្យាគឺសម្រាប់អ្នកនិងកូនៗរបស់អ្នក ដល់អ្នកដែលនៅឆ្ងាយ សូម្បីតែជាច្រើនតាមដែលព្រះអម្ចាស់ជាព្រះនៃយើងទ្រង់ នឹងហៅ។” ខ្ញុំជាអ្នកស្នងមរតក។ អាម៉ែន។ អាម៉ែន។ ព្រះយេស៊ូវបានបង្ហាញវា ដល់យើង អំពីការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់។ អូ ខ្ញុំអើយ។

99 នៅពេលដែលយើងចូលទៅក្នុងសមរក្ខមិននោះរវាងការស្លាប់និងជីវិត! “ខ្ញុំជា មនុស្សមានបាប បងប្រុសប្រាណហាំ។” អ្នកមិនចាំបាច់ទេ។ អ្នកជាមនុស្សមាន បាបព្រោះអ្នកចង់ក្លាយជា។ អ្នកមិនចាំបាច់ទេ។ បំណុលបានបង្វេចហើយ។

100 “បងប្រុសប្រាណាហាំ ខ្ញុំសង្ឃឹមថាខ្ញុំមានអំណរ។” អ្នកអាចមានវា។ អ្នកគ្រាន់តែអនុញ្ញាតឱ្យសាតាំងប្លន់អ្នកពីឯកសិទ្ធិដែលព្រះគ្រីស្ទបានសុគតសម្រាប់។ ខ្ញុំជាអ្នកទទួលមរតកវា។ វាជារបស់ខ្ញុំទាំងអស់។ អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលទ្រង់សុគតសម្រាប់ខ្ញុំ ជាកម្មសិទ្ធិរបស់អ្នក។ យើងជាកូនរបស់ទ្រង់ យើងជាអ្នកទទួលមរតករបស់វា អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលទ្រង់បានសុគតសម្រាប់។

101 ឥឡូវនេះ នៅពេលដែលអ្នកចូលទៅក្នុងសមរក្សិនោះ “អូ គ្មានអ្វីដូចជាពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទេ។ អ្នកដឹងទេ អ្នក—អ្នក—អ្នកនឹងធ្វើរឿងកំប្លែង។ ហើយនឹងមានអ្វីមួយនឹងមានអ្វីមួយ នឹងមានអ្វីមួយប្លែក។” ខ្ញុំមិនខ្វល់ថាវាខុសគ្នាយ៉ាងណាទេ ខ្ញុំជាអ្នកស្នងមរតក។ នោះជាជីវិត ហើយខ្ញុំនឹងមកតាមវា។ ហ្នឹងហើយ។

102 នោះហើយជាអ្វីដែលជាការជម្រុញរបស់មនុស្សមានបាបទាំងអស់។ “ខ្ញុំមកដើម្បីទទួលវានៅលើមូលដ្ឋាននៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែលគង់នៅទីនេះឥឡូវនេះ ហើយប្រាប់ខ្ញុំឱ្យមកទទួលវា។ វាជារបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំនឹងមិនក្រោកឡើងរហូតដល់ខ្ញុំទទួលវា។ ខ្ញុំនឹងមិនក្លាយជាមនុស្សឆ្លុកទេ។ ខ្ញុំនឹងនៅទីនេះ ខ្ញុំមិនខ្វល់ថាមានអ្វីកើតឡើងទេ។ ទូលបង្គំនឹងមិនឈប់អធិស្ឋានរហូតដល់ទ្រង់ប្រទានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដល់ទូលបង្គំ ព្រះអម្ចាស់ ហើយទូលបង្គំដឹងថាទ្រង់នឹងធ្វើវាឥឡូវនេះ។ បើមានអ្វីខុសក្នុងជីវិត ប្រាប់ខ្ញុំអំពីវា ហើយខ្ញុំនឹងធ្វើវា។ តើវាជាអ្វី ព្រះអម្ចាស់ ខ្ញុំនឹងទៅធ្វើឱ្យវាត្រឹមត្រូវ។”

103 បើព្រះមិនបើកសម្តែងអ្វីទេ ចូរនិយាយថា “បន្ទាប់មក សាតាំង ខ្ញុំមករកវា។ អ្នកមិនអាចឈរនៅទីនោះទៀតទេ ចេញពីផ្លូវរបស់ខ្ញុំ!”

104 ហ្នឹងហើយ អ្នកទទួលមរតកនៃអ្វីៗទាំងអស់។ អ្នកស្នងមរតកនៃជីវិតអស់កល្ប។ អ្នកទទួលមរតកនៃការព្យាបាលដ៏ទេវភាព។

អូ អ្នកទទួលមរតកនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ ដែលបានទិញពីព្រះ
កើតពីព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់ លាងដោយព្រះលោហិតរបស់
ទ្រង់។

នេះជារឿងរបស់ខ្ញុំ នេះជាបទចម្រៀងរបស់ខ្ញុំ
សរសើរព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់ខ្ញុំពេញមួយថ្ងៃ។

ការចុះចូលដ៏ល្អឥតខ្ចោះ ទាំងអស់គឺសម្រាក

ខ្ញុំនៅក្នុងព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់ខ្ញុំមានសុភមង្គលនិងពរជ័យ
មើលហើយរង់ចាំ ហើយមើលទៅខាងលើ

ពេញដោយសេចក្តីល្អនិងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់។

ហាលេលូយ៉ា! ហ្នឹងហើយ។ នេះជារឿងរបស់ខ្ញុំ ហើយនេះគឺជាបទចម្រៀង
របស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំជាអ្នកទទួលមរតកនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ។ តើសេចក្តីសង្គ្រោះជាអ្វី?
អ្វីមួយដែលត្រូវបានផ្តល់ឱ្យអ្នក។ វាជាអំណោយមួយ។ ខ្ញុំជាអ្នកទទួលមរតកនៃ
សេចក្តីសង្គ្រោះ។ តើប្រភេទអ្វី? សម្រាប់ជីវិតអស់កល្ប។ សេចក្តីសង្គ្រោះសម្រាប់
ព្រលឹងខ្ញុំ ការសង្គ្រោះសម្រាប់រូបកាយរបស់ខ្ញុំ ការសង្គ្រោះសម្រាប់ការនឿយហត់
របស់ខ្ញុំ ការសង្គ្រោះសម្រាប់អ្វីគ្រប់យ៉ាង។ ព្រះបានធ្វើឱ្យខ្ញុំទទួលមរតកនៃអ្វី
គ្រប់យ៉ាងតាមរយៈព្រះគ្រីស្ទ ហើយទ្រង់បានសុគត រស់ឡើងវិញ ហើយបាន
ត្រឡប់មកវិញ ហើយបាននាំយកភស្តុតាងមក ហើយចាក់វាមកលើយើង។ អូ ខ្ញុំ
អើយ! ថ្វាយសិរីរុងរឿង! អូ ខ្ញុំអើយ!

105 ឥឡូវអ្នកឡើងទៅទីនោះ តើអ្នកធ្វើអ្វី? នៅពេលដែលអ្នកទៅដូចជាអំប្រាហាំ
បានធ្វើ ចូរទៅទីនោះជាមួយនឹងការសន្យានោះ។ “ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់បានប្រាប់ខ្ញុំ
ថាវាជារបស់ខ្ញុំ។ ទូលបង្គំមានជំនឿលើការសន្យារបស់ទ្រង់។ ទូលបង្គំនាំយក
ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ទ្រង់បានសន្យាការនេះ។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា ‘សូម នោះអ្នក
នឹងទទួល។’ ស្វែងរកអ្នកនឹងឃើញ។ សុំវានឹងត្រូវបានផ្តល់ឱ្យ។ គោះវានឹងត្រូវបាន
បើក។ ទូលបង្គំនៅទីនេះ ព្រះអម្ចាស់។ ខ្ញុំនៅទីនេះ។ ខ្ញុំកំពុងគោះ ស្វែងរក សូម។
ខ្ញុំត្រូវតែទទួលវា។” ហ្នឹងហើយ។ មានអ្វីមួយកើតឡើង អូ នៅពេលដែលអ្នកដាក់
ព្រះបន្ទូលនោះចុះ។

106 រកមើលអ្វីដែលសាតាំងបានធ្វើនៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវបានដាក់ព្រះបន្ទូល
ចុះមកលើវា។ “ហើយវាក៏បានសរសេរ...” គាត់បានលោតពេញពីខ្សែនោះ
ដូចដែលខ្ញុំបាននិយាយកាលពីយប់មុន។ បាទ មែនហើយ។ តើបន្ទាប់ពីអ្នក
យកឈ្នះអ្វី? តើអ្នកយកឈ្នះដោយរបៀបណា? តើអ្នកអាចធ្វើវាដោយខ្លួនឯង
បានទេ? ទេ។ មាននរណាម្នាក់បានទៅមុនអ្នក ហើយយកឈ្នះសម្រាប់អ្នក។ វា
ជាព្រះគ្រីស្ទ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែជាអ្នកស្នងមរតកប៉ុណ្ណោះ។ ខ្ញុំមិនចាំបាច់ធ្វើអ្វីទេ។ ខ្ញុំ
ជាអ្នកទទួលមរតកនៃការសន្យា។ រឿងតែមួយគត់ដែលខ្ញុំត្រូវតែមាន គឺដាក់ជំនឿ

របស់ខ្ញុំលើការសន្យារបស់ទ្រង់។ តើអ្នកឃើញវាទេ?

107 “បងប្រុសប្រាណហាំ តើអ្នកសក្តិសមនឹងរឿងនោះទេ?” ទេ។ “អ្នកគិតថាខ្ញុំសក្តិសមទេ?” អត់ទេ។ “តើអ្នកគិតថាប៊ីស្សពសក្តិសមទេ?” ទេ។ “តើមានបុរសណាសក្តិសមទេ?” ទេ។ “មែនហើយ ហេតុអ្វី?” អ្នកគឺជាអ្នកស្នងមរតក។

108 បើអ្នកជាមនុស្សប្រមឹកជាងគេក្នុងលោក ហើយឪពុករបស់អ្នកបានទុកឲ្យអ្នកមូលធនដុល្លារ មិនថាអ្នកសក្តិសមឬអត់ អ្នក—អ្នក—អ្នកទទួលមរតករបស់គាត់ អ្នកគឺជាអ្នកទទួលមរតកពីមរតករបស់ឪពុកអ្នក។ អ្វីក៏ដោយដែលគាត់បានចាកចេញពីអ្នក វាជារបស់អ្នក ថាតើអ្នកសក្តិសមឬអត់។ ទ្រង់បានទុកវាឱ្យអ្នក។ អាម៉ែន។

109 ខ្ញុំជាមនុស្សមានបាប ប៉ុន្តែខ្ញុំជាអ្នកទទួលមរតក។ ខ្ញុំមិនល្អ នៅឡើយទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំនៅតែជាអ្នកស្នងមរតក។ ខ្ញុំគួរតែស្លាប់ហើយទៅនរក ប៉ុន្តែខ្ញុំជាអ្នកទទួលមរតក។ ខ្ញុំជាអ្នកទទួលមរតកពីអ្វី? ជីវិតអស់កល្ប។ “តើអ្នកដឹងថាអ្នកនឹងទទួលវាដោយរបៀបណា?” ខ្ញុំមានអារម្មណ៍។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបាននាំវា។ ព្រះយេស៊ូវបានរស់ពីសុគតឡើងវិញ ដូច្នោះវាអាចមក។ ហើយឥឡូវនេះវាមកដល់ហើយវាបានកត់ត្រានិងបញ្ជាក់នូវអ្វីដែលវាបាននិយាយថាវានឹងធ្វើ។ ខ្ញុំបានឆ្លងផុតពីសេចក្តីស្លាប់ទៅកាន់ជីវិត។ ខ្ញុំបានក្លាយជាមនុស្សថ្មីនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ។ បន្ទាប់មកខ្ញុំជាអ្នកទទួលមរតក។ បាទ មែនហើយ។ ឥឡូវនេះខ្ញុំកំពុងដើរក្បួនរបស់ខ្ញុំ។ អាម៉ែន។ អ្វីៗត្រូវបានសម្លាប់។ តើពួកគេទាំងអស់មានន័យយ៉ាងណាដែលខ្ញុំបានធ្វើ? ដូចម្តេចបានធ្វើ។ ក្រឡេកមើលទៅទីនោះ ពួកគេបានស្លាប់កប់នៅក្នុងសមុទ្រនៃការបំភ្លេចចោល នៅក្នុងសៀវភៅដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះនៅស្ថានសួគ៌។ វារួចរាល់ហើយ។ ឈ្មោះរបស់ខ្ញុំត្រូវបានដាក់នៅលើសៀវភៅនោះ ហើយបានបោះត្រា ហើយដាក់ក្នុងសមុទ្រនៃការបំភ្លេចចោល និងសៀវភៅថ្មីដែលមានឈ្មោះថ្មីបានសរសេរនៅក្នុងសិរីល្អ។ ហើយវាជារបស់ខ្ញុំ។ បាទ។ ឥឡូវនេះយើងជាអ្នកទទួលមរតកនៃអ្វីៗទាំងអស់។

110 ដូច្នោះដូចជាពេលអំប្រាហាំ តើព្រះបានប្រាប់គាត់អ្វីខ្លះ? “ដីនេះជាកម្មសិទ្ធិរបស់អ្នក។ អ្វីដែលនៅក្នុងនេះគឺជារបស់អ្នក។ មើលទៅខាងកើត ខាងជើង ខាងលិច និងខាងត្បូង វាជារបស់អ្នក អ្វីគ្រប់យ៉ាងនៅទីនេះ។ ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នកធ្វើដំណើរក្នុងទឹកជីវិត ហើយខ្ញុំនឹងឲ្យអ្នកទទួលមរតកនៃទឹកដីនោះ។ ខ្ញុំនឹងផ្តល់

ឱ្យអ្នក ដល់អ្នកនិងពូជរបស់អ្នក សម្រាប់អ្នកជារៀងរហូត។” ឥឡូវនេះ អំប្រាហាំ រឿងតែមួយគត់ដែលគាត់ត្រូវធ្វើគឺដាក់ជំនឿលើការសន្យានោះ យកជាវរបស់គាត់ ចេញ។ នៅពេលដែលពេលវេលាដ៏សំខាន់មកដល់ គាត់បានចុះទៅទីនោះ ហើយ ព្រះបានប្រយុទ្ធនឹងការប្រយុទ្ធរបស់គាត់។ ហើយនៅពេលដែលគាត់បានច្បាំង គាត់បានសម្លាប់ស្តេច។

111 ហើយនៅទីនេះគាត់បានត្រឡប់មកវិញ អាម៉ែន ទាំងអស់ឥឡូវនេះ។ បងប្រុស គាត់អាចស្រែកបាន។ ឮយុវជនទាំងអស់ស្រែកហើយសរសើរតម្កើង ព្រះអម្ចាស់! អំប្រាហាំមកដល់ហើយ តើអ្នកណាចេញមកជួបគាត់? មិលគីសុ សាដែក ស្តេចក្រុងសាឡឹម។ ហើយមើលអ្វីដែលពួកគេបានធ្វើ។ បន្ទាប់ពីការ ប្រយុទ្ធបញ្ចប់ ពួកគេអាចអង្គុយចុះហើយយកនំប៉័ងនិងស្រា។ ស្តេចបាននាំ យកនំប៉័ងនិងស្រា។ ហេតុអ្វីបានជាទ្រង់ធ្វើដូច្នេះ? បន្ទាប់ពីការប្រយុទ្ធបញ្ចប់ បន្ទាប់ពីជ័យជំនះត្រូវបានឈ្នះ បន្ទាប់មកពួកគេអាចអង្គុយចុះហើយទទួលយក ការប្រកបជាមួយគ្នា និយាយគ្នានិងបរិភោគការប្រកបជាមួយគ្នា។ អូ នោះជាអ្វី ដែលព្រះចង់ឱ្យកូនរបស់ទ្រង់ធ្វើនៅយប់នេះ។

112 “ចុះអ្នកវិញ បងប្រុសប្រាណហាំ? ចុះក្រុមជំនុំដែលអ្នកកំពុងនិយាយ ជាមួយ?” យើងជាពូជរបស់អំប្រាហាំ ពួកគេជាពូជរបស់អំប្រាហាំ។ យើងជា ពូជរបស់អំប្រាហាំ តាមរយៈការសន្យា តាមរយៈព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ យើងក្លាយជា ពូជរបស់អំប្រាហាំ ហើយទទួលមរតកជាមួយគាត់ តាមសេចក្តីសន្យា។ បើអំប្រា ហាំជាអ្នកទទួលមរតក ខ្ញុំជាអ្នកទទួលមរតក។ ខ្ញុំជាអ្នកទទួលមរតកជាមួយអំ ប្រាហាំ ហើយអ្នកក៏ដូចគ្នាដែរ។ ហើយតើវាមកដោយរបៀបណា? តាមរយៈពូជ រាជវង្សរបស់អំប្រាហាំ ដែលជាព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ ជាអ្នកសន្យា ដោយសេចក្តីជំនឿ។ អំប្រាហាំបានទទួលកូនប្រុសម្នាក់ ដូចជាមនុស្សម្នាក់ដែលរស់ឡើងវិញ។ ហើយ យើងបានទទួលព្រះរាជបុត្រាមួយអង្គដែលមិនមែនជាបុត្រា ហើយគ្មានផ្លូវទៅ ទីនេះទេ ហើយព្រះបានបង្កើតទ្រង់ ហើយបញ្ជូនទ្រង់មកឯយើង។ ហើយទ្រង់ យាងមក ហើយបង់ថ្លៃលោះនៃអំពើបាបរបស់យើង ហើយដោយការសុគតរបស់ ទ្រង់ ខ្ញុំក្លាយជាអ្នកស្នងមរតក។ អូ ខ្ញុំអើយ។ ហ្នឹងហើយ។ ហើយអំពើអាក្រក់ ទាំងអស់របស់អារក្សគឺនៅពីក្រោយ។ សរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់!

113 យកឈ្នះ! ប៉ុន្មាននាក់បានយកឈ្នះយប់នេះ? សូមមើលដែររបស់អ្នក “ដោយ

ព្រះគុណនៃព្រះដែលខ្ញុំបានយកឈ្មោះ។” សរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់។ តើអ្នកដឹងថាខ្ញុំគិតថាយើងគួរធ្វើអ្វីឥឡូវនេះទេ? ខ្ញុំទើបតែចាប់ផ្តើមនៅទីនេះ ហើយទុកអ្នកពាក់កណ្តាលយប់។ សូមឲ្យមានកម្មវិធីថ្វាយខ្លួនដ៏ល្អ ថ្វាយជីវិតរបស់យើងជាថ្មីដល់ព្រះ។ តើមានប៉ុន្មាននាក់មានអារម្មណ៍ចង់ធ្វើដូច្នោះ? អូ ខ្ញុំមានច្រើនជាងមួយឥឡូវនេះ ខ្ញុំលើកដៃទាំងពីរឡើង ហើយបេះដូងរបស់ខ្ញុំ ផងដែរ។ ខ្ញុំចង់ឱ្យជីវិតរបស់ខ្ញុំនិយាយសម្រាប់ព្រះគ្រីស្ទ។ ខ្ញុំចង់ថ្វាយខ្លួនខ្ញុំជាថ្មីដល់ព្រះគ្រីស្ទ។ ខ្ញុំចង់ឲ្យព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់បានសម្រេច ទូលបង្គំត្រូវបានដាក់នៅខាងក្រោយ ហើយ—ហើយឆន្ទៈរបស់ទ្រង់បានសម្រេច។ ខ្ញុំចង់ឱ្យមានការហែក្បួនរបស់អ្នកឈ្មោះ។ មិនមែនដោយសារតែវាជាខ្ញុំទេ ព្រោះខ្ញុំដឹងថាដំណឹងល្អដែលទ្រង់បានអធិប្បាយកំពុងរងទុក្ខនៅថ្ងៃនេះ ដោយផ្អែកលើគោលលទ្ធិរបស់មនុស្សបង្កើតនិកាយនិងអ្វីៗផ្សេងទៀត។ ជ័យជំនះដ៏អស្ចារ្យដែលយើងគួរតែទទួលបានត្រូវបានរារាំងដោយសត្រូវ។ ព្រះអង្គអើយ សូមឲ្យទូលបង្គំទាញដារនេះ ឲ្យវាចែងចាំង និងចែងចាំង ហើយដើរទៅមុខ។ សូមឱ្យឆន្ទៈរបស់ខ្ញុំនៅខាងក្រោយ ហើយព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់នឹងនៅខាងមុខដូចនោះ ដារមុខពីរមុតស្រួចបង្កើតផ្លូវ។

114 សូមក្រោកឈរឡើងឥឡូវនេះ ហើយលះបង់ខ្លួនយើងម្តងទៀត។ ម្នាក់ៗតាមវិធីផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក សូមថ្វាយខ្លួនដល់ព្រះអម្ចាស់។ សូមលើកដៃរបស់យើងឥឡូវនេះទៅកាន់ព្រះ ម្នាក់ៗ។

115 ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌របស់យើង យប់នេះយើងកំពុងថ្វាយខ្លួនយើងដល់ទ្រង់ដោយល្អបំផុតដែលយើងដឹងពីរបៀប។ យើងដឹងថាយើងជាអ្នកទទួលមរតកនៃអ្វីៗទាំងអស់។ អ្នកបានសន្យា ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ហើយយើងជឿវា។ ឥឡូវនេះយើងនឹងមិនអាចធ្វើវាបានទេលុះត្រាតែទ្រង់ ព្រះអម្ចាស់...លុះត្រាតែយើងខ្លួនឯងដាក់ជំនឿរបស់យើងលើការសន្យារបស់ទ្រង់។ ឥឡូវនេះ ទ្រង់មានបន្ទូលនៅក្នុងព្រះគម្ពីរថា “អ្នកណាដែលស៊ីសាច់ឈាមខ្ញុំ ហើយផឹកឈាមខ្ញុំ នោះមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ហើយមិនត្រូវជាប់ទោសឡើយ គឺនឹងកន្លងផុតទៅ...បានឆ្លងផុតពីសេចក្តីស្លាប់ទៅកាន់ជីវិត។ អ្នកណាដែលបរិភោគសាច់ឈាមខ្ញុំ ហើយផឹកឈាមខ្ញុំ នោះមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ហើយខ្ញុំនឹងប្រោសគាត់ឲ្យរស់ឡើងវិញនៅថ្ងៃចុងក្រោយ។” នោះគឺជាការសន្យា។ នោះហើយជាអ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូល។ នោះហើយជាអ្វីដែលយើងជឿ។

116 ហើយព្រះអម្ចាស់ជាព្រះ ឱព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ សូមយាងមកសណ្ឋិតលើយើង។ អូ ផ្កាស័ទី ព្រះ! ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមធ្វើចលនានៅក្នុងយើង។ ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ សូមទទួលយើង ព្រះអម្ចាស់។ ក្នុងព្រះនាមព្រះគ្រីស្ទទទួលយើង។ សូមសម្អាតទូលបង្គំ បង្កើតទូលបង្គំ បង្រួបបង្រួមទូលបង្គំ ឱព្រះអង្គអើយ ទៅជារូបភាពនៃព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។ យកទូលបង្គំ ព្រះអម្ចាស់ទូលបង្គំជាបស់ទ្រង់។ ទូលបង្គំថ្វាយក្រុមជំនុំនេះដល់ទ្រង់។ ទូលបង្គំថ្វាយព្រលឹងនីមួយៗនៅទីនេះដល់ទ្រង់ ជាមួយទូលបង្គំ ព្រះអម្ចាស់។ ឥឡូវសួនយើងហើយកែកុនយើង ហើយអនុញ្ញាតឱ្យយើងភ្លេចផ្លូវអាក្រក់របស់យើង ហើយដឹងដរាបណាយើងដាក់—ជំនឿរបស់យើង ជំនឿដែលយើងមាននៅលើព្រះបន្ទូលសន្យារបស់ទ្រង់ ទ្រង់នឹងនាំយើងឆ្លងកាត់ពីជ័យជំនះមួយទៅជ័យជំនះ។ ទ្រង់បានសន្យាហើយ។

117 សាតាំងមិនអាចធ្វើបាបយើងបានទេ ព្រះអម្ចាស់។ វាអាចធ្វើអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលវាអាចធ្វើបាន ហើយវាមិនអាចប៉ះយើងបានទេ។ នៅពេលដែលទ្រង់បានដេញវាចេញពីយ៉ូបម្តង ទ្រង់មានបន្ទូលថា “កុំយកជីវិតគាត់។” វាបានធ្វើអ្វីគ្រប់យ៉ាងប៉ុន្តែមិនយកជីវិត។ ប៉ុន្តែគាត់មិនអាចធ្វើបានទេ ពីព្រោះការសន្យារបស់ទ្រង់នៅតែមានចំពោះយ៉ូប។

118 ហើយ ព្រះអង្គអើយ ទ្រង់នៅតែជាព្រះដដែលនៅថ្ងៃនេះ។ អ្នកការពារផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក។ យើងដឹងថាវាជាសេចក្តីពិត ហើយយើងលះបង់ខ្លួនយើងម្តងទៀត។ លាងព្រលឹងបាបរបស់យើង ព្រះអម្ចាស់អើយ ដូចដែលយើងសារភាពជំនឿរបស់យើង។ ហើយព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ សូមទទួលយើង។ ហើយនៅពេលដែលយើងចាប់ផ្តើមទទួលពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់នេះ ព្រះជាម្ចាស់ រួមនៅក្នុងចិត្តរបស់យើងចំពោះយើង។ ប្រាប់យើងពីកន្លែងដែលយើងខុស។ បង្ហាញយើងពីកន្លែងដែលយើងខុស ព្រះអម្ចាស់អើយ។ យើងប្រែចិត្តដោយបន្ទាបខ្លួនពីវា។ ទូលបង្គំបានដាក់អំពើបាបទាំងអស់របស់ទូលបង្គំនៅលើអាសនៈដោយបន្ទាបខ្លួន ព្រះអម្ចាស់អើយ។ ទូលបង្គំដាក់ខ្លួនខ្ញុំដោយបន្ទាបខ្លួនលើព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ព្រះអម្ចាស់ និងសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ទ្រង់។

119 ទូលបង្គំនៅទីនេះ ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមធ្វើជាមួយទូលបង្គំដូចដែលទ្រង់មើលឃើញសម។ នោះហើយជាសម្រែកនៃក្រុមជំនុំនេះ ព្រះអម្ចាស់ “ធ្វើជាមួយ

យើងតាមដែលទ្រង់ឃើញ។” ទូលបង្គំអាចនិយាយសម្រាប់តែ—សម្រាប់ខ្លួន ទូលបង្គំផ្ទាល់ ព្រះអម្ចាស់ ប៉ុន្តែទូលបង្គំជឿលើចិត្តរបស់ពួកគេពួកគេជឿរឿង ដូចគ្នា។ ធ្វើជាមួយយើងតាមដែលអ្នកឃើញ។ យើងជឿ។ យើងចង់ក្លាយជា អ្នកទទួលមរតក ហើយយើងដឹងថាយើងជាអ្នកទទួលមរតកដរាបណាយើង ស្ថិតនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ។ យើងជាអ្នកទទួលមរតកជាមួយទ្រង់នៅមុខ បល្ល័ង្ក។

120 ឥឡូវនេះនៅជាមួយយើង។ សូមប្រោសជំងឺនៅកណ្តាលយើង ព្រះអម្ចាស់។ បើមានរាងកាយឈឺនៅទីនេះយប់នេះ ប៉ះវា ព្យាបាលវា ធ្វើឱ្យវាជាសះស្បើយ។ ផ្តល់វា ព្រះអម្ចាស់។ បើមានព្រលឹងឈឺ សូមឱ្យវាបានជាសះស្បើយឥឡូវនេះ។ សូមឱ្យព្រលឹងពិការនោះត្រូវបានតម្រង់ចេញ។ សូមឱ្យជង្គង់ទន់ខ្សោយដែលព្យួរ ចុះ ហើយដៃទន់ខ្សោយលើកឡើងជាសិរីល្អ ហើយស្រែកទៅកាន់ព្រះ។ សូមឱ្យផ្លូវ កោងបានត្រង់។ សូមឱ្យមានផ្លូវមួយនៅទីរហោស្ថានសម្រាប់ព្រះរបស់យើង។

121 ព្រះអម្ចាស់អើយ យើងជឿថាទ្រង់នឹងយាងមកឆាប់ៗនេះ ហើយអនុញ្ញាត ឱ្យយើងបញ្ចេញព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ព្រះអម្ចាស់អើយ ហើយធ្វើផ្លូវមួយនៅទី រហោស្ថាន ជាកន្លែងកោង សម្រាប់ព្រះអម្ចាស់នៃយើង។ ចូរយើងបំផ្ទុះរាល់ឫសនិ កាយ។ ចូរយើងបំផ្ទុះឫសនៃភាពជួរចត់ បំបាត់ការព្យាបាទ ការច្រវែន និងការ ឈ្លោះប្រកែកគ្នា ថាព្រះបន្ទូលពិតរបស់ព្រះអាចហូរដូចជាទន្លេនៃអំណរ។ ផ្តល់វា ព្រះបិតា។ យើងថ្វាយខ្លួនយើងដល់ទ្រង់ឥឡូវនេះ មុនពេលដែលយើងទទួលពិធី លៀងព្រះអម្ចាស់នេះ។ នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។

122 ខណៈពេលដែល...បងស្រីស្តែនស៊ើរចង់បានការអធិស្ឋានសម្រាប់រាងកាយ របស់នាង។ [បងស្រីស្តែនស៊ើរនិយាយទៅកាន់បងប្រុសប្រាណហាំ—អេដ។] សូមព្រះប្រទានពរ បងស្រីស្តែនស៊ើរ។

ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ ស្រ្តីដ៏បរិសុទ្ធដ៏កំសត់ម្នាក់នេះ ហើយម្នាក់នេះកំពុង អង្គុយ។ អ្នកឃើញស្រ្តីម្នាក់ពិការ។ “តើកូនស្រីរបស់អំប្រាហាំនេះមិនគួរត្រូវបាន រំដោះនៅថ្ងៃសប្តាហ៍ទេឬ?” ហើយឥឡូវនេះប្រហែលជាមិត្តភក្តិរបស់នាងភាគច្រើន ព្រះអម្ចាស់អើយ មិត្តចាស់ដែលនាងធ្លាប់កំសាន្ត អ្នកបម្រើព្រះទាំងនោះ ដូចដែល ពួកគេបានអង្គុយនៅក្នុងផ្ទះរបស់នាង ពួកគេបានឆ្លងកាត់ ពួកគេជាច្រើនបាន ធ្វើរួចបានយកផ្លូវធំទៅស្ថានសួគ៌។ នាងត្រូវបានទុកចោលតែម្នាក់ឯង ព្រះអម្ចាស់

ជាទីបន្ទាល់។ គ្មាននរណាម្នាក់ឥឡូវនេះទេ គ្រាន់តែជាកូនរបស់នាង ហើយប្រហែលជាមិត្តនៅទីនេះនិងទីនោះ ព្រះអម្ចាស់ ជាសាច់ញាតិឥឡូវនេះនិងបន្ទាប់មក។ ប៉ុន្តែនាងឈរតែម្នាក់ឯងដូចជាព្រៃធំមួយដែលត្រូវបានបំផ្លិចបំផ្លាញ ហើយដើមឈើមួយបានបន្សល់ទុក។ ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំអធិស្ឋានថា ទ្រង់នឹងមើលងាយសេចក្តីមេត្តាករុណា ព្រះអម្ចាស់ ដែលនាងបានចាក់ឫសយ៉ាងជ្រៅ។ ហើយឈរនៅលើភ្នំកាល់រ៉ាវី ព្រះអម្ចាស់ បានចាក់ឫសនិងមូលដ្ឋាននៅក្នុងសេចក្តីជំនឿរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ខ្ញុំដាក់ដៃលើស្រ្តីចំណាស់ជាទីស្រឡាញ់នេះ ហើយថ្កោលទោសការចងនេះនៅក្រោមអណ្តាតរបស់នាង ថាវានឹងចាកចេញពីនាង ហើយនាងបានជាសះស្បើយ។ នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។ ព្រះប្រទានពរអ្នក។ សូមអរគុណបងស្រីស្តេនស៊ើរ។ វានឹងបានសម្រេច។ កុំសង្ស័យវាបន្តិចឡើយ។ ត្រូវហើយ។

ជំនឿរបស់ខ្ញុំមើលទៅទ្រង់
 កូនចៀមនៃកាល់រ៉ាវី
 ព្រះអង្គសង្គ្រោះ
 ឥឡូវនេះសូមស្តាប់ខ្ញុំពេលខ្ញុំអធិស្ឋាន
 យកអំពើបាបរបស់ខ្ញុំចេញ
 ហើយកុំអោយខ្ញុំរង្វេង
 ពីទ្រង់ឡើយ។

ស្តាប់ ច្រៀងជាមួយខ្ញុំឥឡូវនេះ។
 ពេលខ្ញុំកំពុងរត់លើផ្លូវដីត
 ហើយទុក្ខព្រួយនៅជុំវិញខ្ញុំរីករាលដាល
 ធ្វើជាអ្នកដឹកនាំខ្ញុំ
 ធ្វើឱ្យដីតទៅជាថ្ងៃ
 ជូតទឹកភ្នែកចេញ
 អូសូមឱ្យខ្ញុំពីថ្ងៃនេះ
 ធ្វើជារបស់ទ្រង់ទាំងស្រុង!

123 ពីជំងឺនៃចិត្តរបស់អ្នកឥឡូវនេះ មានតែព្រះទេដែលដឹងវា ពីជំងឺនៃចិត្តរបស់អ្នក តើអ្នកពិតជាមានន័យដូច្នោះ: “សូមឲ្យទូលបង្គំចាប់ពីថ្ងៃនេះតទៅ ព្រះអម្ចាស់

អើយ សូមធ្វើជាបស់ទ្រង់ទាំងស្រុង”? តោះច្រៀងផ្នែកចុងក្រោយម្តងទៀត។

ហើយកុំអោយខ្ញុំរង្វេង
ពីទ្រង់ឡើយ។

124 ឥឡូវនេះទាំងអស់គ្នា។ អ្នកគង្វាលដីអស្ចារ្យនៃហ្វូងចៀម ទ្រង់បានបង្រៀន
យើងថា យើងគួរតែអធិស្ឋានដូចនេះ:

ឱព្រះវរបិតានៃយើងខ្ញុំ ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌អើយ សូមឲ្យ
ព្រះនាមទ្រង់បានបរិសុទ្ធ
សូមឲ្យរាជ្យទ្រង់បានមកដល់ សូមឲ្យព្រះហឫទ័យទ្រង់បាន
សំរេចនៅផែនដី ដូចនៅស្ថានសួគ៌ដែរ។
សូមប្រទានអាហារដែលយើងខ្ញុំត្រូវការនៅថ្ងៃនេះ។
សូមអត់ទោសសេចក្តីកំហុសរបស់យើងខ្ញុំ ដូចជាយើងខ្ញុំ
បានអត់ទោស ដល់អស់អ្នកដែលធ្វើខុសនឹងយើងខ្ញុំ
ដែរ។
សូមកុំនាំយើងខ្ញុំទៅកាន់សេចក្តីល្អៗឡើយ តែសូមប្រោស
ឲ្យយើងខ្ញុំរួចពីសេចក្តីអាក្រក់វិញ ដ្បិតរាជ្យ ព្រះចេស្ដា និង
សិរីល្អជាបស់ផងទ្រង់ នៅអស់កល្បជានិច្ច។ អាម៉ែន។

125 សូមអង្គុយចុះ។ ខ្ញុំត្រូវបានស្នើសុំការអធិស្ឋានសម្រាប់កូនរបស់បងស្រី
សេហ្វីត។ វាគ្រាន់តែមកក្នុងគំនិតរបស់ខ្ញុំថាពួកគេបានហៅមួយរយៈមុន
សម្រាប់ការអធិស្ឋានសម្រាប់កុមារ ហើយខ្ញុំបានអធិស្ឋានសម្រាប់វា។ ខ្ញុំមាន
បទសម្ភាសន៍ដើម្បីជួបនៅទីនេះ ហើយខ្ញុំមិនអាចទៅផ្ទះបានទេ។ ប៉ុន្តែពួកគេ
បាននិយាយថា ក្មេងស្រីតូចនេះឈឺ ហើយមានគ្រុនក្តៅ និងរីង ដែលគ្មានអ្វីគួរ
ឱ្យសង្ស័យទេ គ្រាន់តែជាមេរោគដែលនៅជុំវិញ។ អ្នកដឹងអំពីវា។ ពេលខ្លះសាច់ដុំ
របស់ពួកគេទាញតាមរបៀបដែលអ្នកត្រូវធ្វើការឱ្យពួកគេទៅវិញទៅមកដោយដៃ
របស់ពួកគេ ដូចជាលោកស្រី ហេលី និងមនុស្សជាច្រើននៅទីនេះ។ វាជាមេរោគ
ដែលនៅជុំវិញ។ ហើយនាង...បានអធិស្ឋាន។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថាប្រសិនបើ
ទារកមិនប្រសើរឡើងនៅម៉ោងប្រាំបួនឬម៉ោងដែលយើងបិទកម្មវិធី ដើម្បីហៅ
មកទីនេះ ហើយយើងនឹងមកដោយ ប្រសិនបើទារកប្រសើរជាងនេះ មិនអីទេ។
ដូច្នេះសូមបន្ទាបខ្លួនឥឡូវនេះ មុនពេលដែលយើងទទួលយកការប្រកបគ្នា សូម

អធិស្ឋានសម្រាប់ក្មេងនោះ។

126 ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ទារកតូចនោះ ខ្ញុំមិនដឹងថាអាយុប៉ុន្មានឬអ្វីទេ ប៉ុន្តែវាជាសិស្សជាទីស្រឡាញ់របស់យើងនៅទីនេះ ព្រះអម្ចាស់ ជាម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នកជឿរបស់យើង។ វាជាកូនរបស់ពួកគេ របស់បងស្រីសេហ្វីដ និងបងប្រុស សេហ្វីដ ជាគ្រឿងអលង្ការតូចមួយដែលទ្រង់បានប្រទានដល់ពួកគេ ព្រះអម្ចាស់។ យើងអធិស្ឋានថាទ្រង់នឹងមើលវា ហើយប្រទានពរនិងការពារវា ហើយព្យាបាលវានិងធ្វើឱ្យវាជាសះស្បើយ។ យើងបានទាមទារវាឥឡូវនេះ។ បន្ទាប់ពីសារនេះ យើងអះអាងថា។ យើងទាមទារវាសម្រាប់សិរីល្អរបស់ព្រះ យោងតាមព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សូមឱ្យជំងឺបានធូរស្បើយពីកូននោះ។ ហើយសូមឱ្យកុមារបានជាសះស្បើយឡើងវិញ ដើម្បីជាសិរីល្អនៃព្រះ។ ឥឡូវនេះវាត្រូវបាននិយាយ ឥឡូវនេះវានឹងបានសម្រេច។ អាម៉ែន។ តើអ្នកជឿទេ?

ប្រសិនបើយើងទុកចិត្តហើយមិនដែលសង្ស័យ ទ្រង់
ប្រាកដជានឹងនាំអ្នកចេញ

យកបន្ទុករបស់អ្នកទៅព្រះអម្ចាស់ហើយទុកវានៅទីនោះ។

ទុកឱ្យពួកគេនៅទីនោះ អូ ទុកវានៅទីនោះ

ចូរយកបន្ទុករបស់អ្នកទៅឯព្រះអម្ចាស់ ហើយទុកវានៅ
ទីនោះ

ប្រសិនបើអ្នកទុកចិត្តហើយមិនដែលសង្ស័យ ទ្រង់
ប្រាកដជានឹងនាំអ្នកចេញ

យកបន្ទុករបស់អ្នកទៅព្រះអម្ចាស់ហើយទុកវានៅទីនោះ។

(នោះហើយជាអ្វីដែលអ្នកធ្វើ។)

ប្រសិនបើរាងកាយរបស់អ្នកពោរពេញដោយការឈឺចាប់

ហើយសុខភាពរបស់អ្នកមិនអាចស្តារឡើងវិញបានទេ

គ្រាន់តែចាំថាព្រះនៅស្ថានសួគ៌ឆ្លើយតបការអធិស្ឋាន

ឥឡូវនេះ ព្រះយេស៊ូវដឹងពីការឈឺចាប់ដែលអ្នកមាន

អារម្មណ៍ ទ្រង់អាចសង្គ្រោះ ហើយទ្រង់អាចព្យាបាល

ចូរយកបន្ទុករបស់អ្នកទៅឯព្រះអម្ចាស់ហើយទុកវាចោល។

127 ឥឡូវនេះសូមចាប់ដៃគ្នាខណៈពេលដែលយើងច្រៀងខចុងក្រោយនេះ។

ទុកវានៅទីនោះ: (ការប្រកប អ្នកដឹងទេ ការប្រកបបូរណ៍។)

ទុកវានៅទីនោះ: (សរសើរតម្កើងព្រះអម្ចាស់!)

ចូរយកបន្ទុករបស់អ្នកទៅឯព្រះអម្ចាស់ ហើយទុកវានៅ
ទីនោះ:

ប្រសិនបើយើងនឹងទុកចិត្តនិងមិនសង្ស័យ ទ្រង់ប្រាកដជា
នឹងនាំអ្នកចេញ

យកបន្ទុករបស់អ្នកទៅព្រះអម្ចាស់ហើយទុកវានៅទីនោះ។

128 អូ តើទ្រង់មិនអស្ចារ្យទេឬ? ឥឡូវនេះ ឥឡូវនេះជាមួយនឹងការសារភាព
របស់យើង ជំនឿរបស់យើង ការសារភាពអំពើបាបរបស់យើង ជឿថាអំពើបាប
របស់យើងទាំងអស់គឺនៅក្នុងសមុទ្រនៃការបំភ្លេចចោល។ អ្នកណាដែលនឹង
សារភាពអំពើបាបរបស់គាត់ ព្រះជាម្ចាស់គ្រាន់តែលុបចោលពួកវា។ ឃើញទេ?
ពួកគេនៅក្នុង—សមុទ្រនៃព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ មិនដែលត្រូវបាន
គេចងចាំទៀតទេ។ តើមានស្ត្រីប៉ុន្មាននាក់ដែលដឹងថា សារធាតុធ្វើឱ្យសជាអ្វី?
អ្នកទាំងអស់គ្នា។ ឥឡូវនេះ ចូរយើងយកអាងធំមួយដែលពោរពេញដោយក្បូរក្បាច់
នោះគឺជាទឹកមួយ អាងទឹកធំមួយពោរពេញដោយក្បូរក្បាច់។ ហើយបន្ទាប់មកអ្នកនឹង
យកថ្នាំបន្តក់ភ្នែកបន្តិច ហើយអ្នកមានទឹកថ្នាំខ្មៅមួយដំណក់នៅក្នុងដំណក់ភ្នែក
នោះ នោះជាអំពើបាបរបស់អ្នក។ ក្រោកឈរឡើងលើអាងទឹក ហើយច្របាច់វា
ចុះ បន្ទាប់មកមើលទៅក្នុងអាងនោះហើយរកឃើញ។ តើវាក្លាយជាអ្វី? តើទឹក
ថ្នាំក្លាយជាអ្វី? នៅពេលដែលវាវាយលុក វាមានកម្លាំងខ្លាំង វាគ្រាន់តែយកពណ៌
ចេញពីវា វាមិនអាចមានទៀតទេ។ តើវាជាអ្វី? វាបានបាត់ទៅ វាបានបាត់បង់
ជារៀងរហូត។ តើវាជាអ្វី? ទឹកថ្នាំ—ខ្លួនវាក្លាយជាក្បូរក្បាច់។ នោះជាព្រះលោហិត
របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទចំពោះរាល់អំពើបាបដែលបានសារភាព។ តើវាជាអ្វី? វាត្រូវ
បានបំភ្លេចចោល វាត្រូវបានធ្វើ វាត្រូវបានបញ្ចប់ វាត្រូវបានលុបចោល វាត្រូវបាន
លែងលះ វាត្រូវបានដាក់ចេញ។ វាមិនអាចត្រូវបានចងចាំប្រឆាំងនឹងអ្នកទៀតទេ។

129 [បងស្រីម្នាក់និយាយទៅកាន់បងប្រុសប្រាណហាំ—អដង។] មាននរណា
ម្នាក់កំពុងហៅឈ្មោះខ្ញុំ នៅកន្លែងណាមួយ។ [ប្អូនស្រីថ្លែងទីបន្ទាល់ថាទើបតែ
បានជាសះស្បើយ។] មែនហើយ សរសើរតម្កើងព្រះអម្ចាស់! នៅតែរស់នៅ! សូម
អរគុណព្រះអម្ចាស់។ យើងសូមអរគុណដល់ព្រះអម្ចាស់។ ឱព្រះអង្គអើយ តើយើង

សរសើរតម្កើងព្រះអង្គយ៉ាងណា។ បាទ ព្រលឹងតូចរាបទាបបានប៉ះ ព្រះអម្ចាស់ បានប៉ះនាង។ ត្រូវហើយ។ ទ្រង់ជាសម្តេចសង្ឃដែលអាចត្រូវបានប៉ះដោយ អាម្មណ៍នៃភាពទន់ខ្សោយរបស់យើង។

130 សូមចាំថា គ្រប់ពាក្យទាំងអស់គឺជាយុត្តា ខ្លាចខ្លួននិងប្រាកដ។ មិនមាន... ឃើញទេ? គ្រាន់តែដាក់ជំនឿរបស់អ្នកនៅលើវា ហើយកុំផ្លាស់ទី គ្រាន់តែនៅ ទីនោះ។ ឥឡូវនេះ អ្នកមិនអាចដាក់វានៅទីនោះ ហើយចាប់វាឡើងហើយនិយាយ ថា “ខ្ញុំនឹងព្យាយាមម្តងទៀត។” ដាក់វានៅទីនោះ។ ស្នាក់នៅទីនោះជាមួយវា។ បាទ មែនហើយ។ ដូចអរិលបានធ្វើ ចូរស្លាប់ដោយគំនិតផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក។ គ្រាន់តែនិយាយថា “ព្រះជាម្ចាស់ វាជាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ វាមិនមែនជាអ្វីដែល ខ្ញុំគិតទេ។ វាជាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ហ្នឹងហើយ។” ហើយអរិលបានស្លាប់នៅ លើថ្ម។ ហើយ នោះទ្រង់នឹងប៉ះដូចជាទ្រង់បានធ្វើបងស្រីនៅទីនោះ។ សាមញ្ញ ណាស់។

131 យើងព្យាយាមធ្វើវា...យើងមិនធ្វើទេ។ សាតាំងព្យាយាមធ្វើឱ្យវាស្មុគស្មាញ អ្នកដឹងទេ និយាយថា “អូ អ្នកដឹងទេ នោះគឺសម្រាប់ថ្ងៃមួយបានកន្លងផុតទៅ” និង អ្វីៗទាំងអស់។ នោះគ្រាន់តែជាអ្នកមិនជឿប៉ុណ្ណោះ។

132 ប៉ុន្តែសម្រាប់អ្នកដែលជឿ ទ្រង់មានតម្លៃ។ ឥឡូវនេះមិនអនុញ្ញាតទេ ពិត ណាស់ ប៉ុន្តែទ្រង់គឺជាថ្មដ៏មានតម្លៃមកដល់ថ្មដ៏រស់រវើក ថ្មដ៏មានតម្លៃ ជាថ្មជ្រុង។ អូ ខ្ញុំអើយ។ អូ អ្នកដែលប៉ះថ្មនេះបានជាសះស្បើយ! ហ្នឹងហើយ។ អាម៉ែន។

133 ឥឡូវនេះ តើយើងមិនអរព្រះគុណដល់ព្រះអម្ចាស់ទេឬ? គ្រាន់តែរីករាយ ខ្ញុំ រីករាយណាស់ដែលព្រះអម្ចាស់ជាព្រះ។ អាម៉ែន។ រីករាយណាស់ដែលទ្រង់ជា ព្រះវរបិតាដ៏ទន់ភ្លន់ ពោរពេញដោយមេត្តាករុណា គោរពព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ រក្សាសេចក្តីសញ្ញារបស់ទ្រង់ មិនដែលភ្លេចវា។ ទ្រង់រក្សាសេចក្តីសញ្ញារបស់ ទ្រង់។ ទ្រង់ត្រូវតែ ទ្រង់ជាព្រះ ទ្រង់បានបង្កើតវា។ ទ្រង់ជាប្រភពនៃសេចក្តីពិត ទាំងអស់។ ឃើញទេ? មិនអាចមានអ្វីផ្សេងទៀតក្រៅពីការពិតដែលមិនផិតក្បត់ គ្រប់ពេលវេលា។ គ្រប់ព្រះបន្ទូលដែលទ្រង់មានបន្ទូលគឺមិនអាចកាត់ថ្លៃបាន។ ហើយនេះគឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ហើយឱព្រះជាម្ចាស់អើយ សូមឲ្យជំនឿ របស់ទូលបង្គំមិនអាចកាត់ថ្លៃបាននៅក្នុងវា អាម៉ែន នោះវាអាចក្លាយជាមិនអាច សម្រេចបានដូចព្រះបន្ទូលគឺមិនអាចកាត់ថ្លៃបាន បន្ទាប់មកព្រះបន្ទូលនៅក្នុង

ប្រភេទនៃសេចក្តីជំនឿនោះនឹងបង្កើតអ្វីដែលព្រះបន្ទូលបាននិយាយថាវានឹងធ្វើ។ អាម៉ែន។ ដូច្នោះ សូមសម្អាតទូលបង្គំ ព្រះអម្ចាស់។ សាកល្បងទូលបង្គំ សម្អាត ទូលបង្គំ ប្រោសទូលបង្គំ ការពារទូលបង្គំ ប្រទានពរដល់ទូលបង្គំ ហើយប្រទាន សេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ទ្រង់ គឺជាការអធិស្ឋានទូលបង្គំទៅកាន់ព្រះ។ អាម៉ែន។

134 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំនឹងអានព្រះបន្ទូលមួយចំនួនឥឡូវនេះ ដែលមាននៅក្នុងកូរិនថូស ទី១ ជំពូកទី១១ ខទី២៣។

ដ្បិតឯសេចក្តីដែលខ្ញុំបានបង្រៀនដល់អ្នករាល់គ្នា នោះខ្ញុំបានទទួល ពីព្រះអម្ចាស់មក គឺថានៅពេលយប់ដែលព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវត្រូវគេ បញ្ជូន នោះទ្រង់បានយកនំប៉័ង:

លុះទ្រង់បានអរព្រះគុណហើយ ទ្រង់ក៏កាច់ ហើយមានព្រះបន្ទូល ថា ចូរយកហើយបរិភោគចុះ: នេះជាបូកាយខ្ញុំ ដែលត្រូវកាច់សំរាប់ អ្នករាល់គ្នា ចូរធ្វើកិច្ចនេះ ទុកជាសេចក្តីរំលឹកពីខ្ញុំចុះ។

លុះក្រោយដែលបានបរិភោគរួចហើយ នោះទ្រង់...ក៏យកពែងបែប ដូច្នោះដែរ ដោយព្រះបន្ទូលថា ពែងនេះជាសញ្ញាថ្មី ដោយនូវឈាមខ្ញុំ: ចូរធ្វើដូច្នោះរាល់វេលាណាដែលជីក ទុកជាសេចក្តីរំលឹកដល់ខ្ញុំ។

ដ្បិតរាល់វេលាណា ដែលអ្នករាល់គ្នាបរិភោគនំប៉័ងនេះ ហើយជីក ពីពែងនេះ នោះឈ្មោះថាសំដែងពីសេចក្តីសុគតរបស់ផងព្រះអម្ចាស់ ដរាបដល់ទ្រង់យាងមក។

បានជាអ្នកណាដែលបរិភោគនំប៉័ងនេះ ឬជីកពីពែងនៃព្រះអម្ចាស់ បែបមិនគួរសម នោះនឹងមានទោសចំពោះរូបអង្គ ហើយនិងព្រះ លោហិតនៃព្រះអម្ចាស់។

ត្រូវឲ្យមនុស្សល្បួងខ្លួនឯងមើល រួចសឹមបរិភោគនំប៉័ង ហើយជីកពី ពែងនេះចុះ។

ដ្បិតអ្នកណាដែលបរិភោគបែបមិនគួរសម អ្នកនោះឈ្មោះថាបរិភោគ ជាសេចក្តីជំនុំជំរះដល់ខ្លួនវិញ ដោយព្រោះមិនពិចារណាឃើញរូបអង្គ នៃព្រះអម្ចាស់ទេ។

គឺដោយហេតុនោះបានជាមានអ្នករាល់គ្នាជាច្រើន ទៅជាខ្សោយ
ហើយឈឺ ក៏មានគ្នាជាច្រើន...ដេកលក់ទៅហើយដែរ។

បើសិនជាយើងរាល់គ្នាពិចារណាមើលក្នុងខ្លួនយើង នោះយើងមិន
ត្រូវជាប់ជំនុំជំរះទេ។

តែកាលណាយើងរាល់គ្នាត្រូវជាប់ជំនុំជំរះ នោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់វាយ
ផ្ទាលយើងវិញ ដើម្បីកុំឲ្យយើងជាប់ទោសជាមួយនឹងលោកីយ៍ឡើយ។

ដូច្នោះ បងប្អូនអើយ កាលណាប្រជុំគ្នា ដើម្បីនឹងបរិភោគនោះត្រូវ
បង្កង់ចាំគ្នាផង ហ្ន៎ ត្រូវបង្កង់ចាំគ្នាផង។

135 ឥឡូវនេះខ្ញុំអាចនិយាយរឿងនេះ។ ព្រះយេស៊ូវបានប្រទានបញ្ញត្តិនេះដល់
យើងមុនពេលទ្រង់យាងទៅសុគត ដោយដឹងថាទ្រង់នឹងទៅទីនោះ។ ពួកសិស្ស
នៅតែឆ្ងល់ថាតើទ្រង់កំពុងនិយាយអំពីអ្វី នៅពេលដែលពួកគេសរសេររឿងនេះ
ចុះ។ ប៉ុន្តែទ្រង់មានបន្ទូលថា “ពេងនេះគឺជាគម្ពីរសញ្ញាថ្មីនៃនាយរបស់ខ្ញុំ។ នេះធ្វើ
ដរាបណាអ្នកបរិភោគវាហើយជីកវា នោះអ្នកបង្ហាញពីការស្លាប់របស់ខ្ញុំរហូតដល់
ខ្ញុំមក។” អូ ពាក្យដ៏មានតម្លៃទាំងនោះ!

136 ១ព្រ ៩ ពួកសិស្សឆ្ងល់ថា “តើទ្រង់មានន័យយ៉ាងណា ‘បង្ហាញពីការសុគត
របស់ទ្រង់’? តើយើងអាចធ្វើបែបនេះដោយរបៀបណា?” នេះគឺជាអាថ៌កំបាំង
ទាំងអស់សម្រាប់ពួកគេ ប៉ុន្តែមិនមែនសម្រាប់ទ្រង់ទេ។ ទ្រង់គឺជាព្រះ។ ទ្រង់ដឹងពី
អ្វីដែលទ្រង់ត្រូវធ្វើ។ “បង្ហាញ...” ដូច្នោះទ្រង់មានបន្ទូលថា “នៅពេលដែលអ្នកមក
ជុំគ្នាដើម្បីបរិភោគ...”

137 ឥឡូវនេះ “អ្នកដែលបរិភោគនិងជីកដោយមិនសក្តិសម” មកទីនេះហើយ
ប្រកាសថាជាគ្រីស្ទាន យករូបកាយរបស់ព្រះអម្ចាស់ ហើយបន្ទាប់មកចេញទៅ
រស់នៅជាមួយលោកីយនិង—ហើយបដិសេធព្រះគ្រីស្ទនិងអំណាចរបស់ទ្រង់
ហើយរឿងដូចនោះ អ្នក—អ្នកធ្វើឱ្យខូចកិត្តិយសយ៉ាងខ្លាំងចំពោះព្រះ។ អ្នក—អ្នក
បង្កប់ដល់ព្រះគ្រីស្ទ ដូច្នោះអ្នកមិនយកវាទេ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកព្យាយាមជា
មួយអ្វីទាំងអស់ដែលមាននៅក្នុងអ្នក ដើម្បីរស់នៅត្រឹមត្រូវនិងបង្ហាញថាអ្នកជា
គ្រីស្ទាន ថាអ្នកស្រឡាញ់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ បន្ទាប់មកវាជាកាតព្វកិច្ចរបស់អ្នកក្នុង
ការធ្វើវា។

138 ហើយឥឡូវនេះនៅក្នុង...ខ្ញុំជឿថាវាជាសារកយ៉ូហាន ជំពូកទី៦ ព្រះយេស៊ូវ មានបន្ទូលថា “អ្នកណាដែលបរិភោគសាច់ឈាមខ្ញុំ ហើយផឹកឈាមខ្ញុំ អ្នកនោះ មានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ហើយខ្ញុំនឹងប្រោសអ្នកនោះឲ្យរស់ឡើងវិញនៅថ្ងៃ ចុងក្រោយ។” ឥឡូវនេះ ការសន្យានោះមិនមែនជារឿងដ៏រុងរឿងទេឬ? “ខ្ញុំនឹងលើក គាត់ឡើង។”

139 តើអ្នកធ្លាប់គិតថាអ្នកនៅទីនេះដើម្បីអ្វី? តើអ្នកជាអ្វី—តើអ្នកនឹងទៅ សាលារៀនដើម្បីអ្វី កូនៗ? តើអ្នកកំពុងធ្វើការសម្រាប់អ្វី ឪពុក? អ្វីដែលធ្វើឱ្យ អ្នកក្រោកឡើង និងម្តាយ ពេលព្រឹកហើយនាំកូនទៅសាលារៀន លាងមុខរបស់ ពួកគេ ហើយរៀបចំត្រែនិងធ្វើម្ហូប និង—និង—ហើយធ្វើវាទាំងអស់? ចូលមក ពាក់ចេញនៅយប់នោះ ហើយថ្ងៃបន្ទាប់ចាប់ផ្តើមរឿងដូចគ្នា។ តើអ្នកធ្វើវាដើម្បីអ្វី? ហេតុអ្វីបានជាអ្នកធ្វើការនិងទាសករ ឪពុកនិងអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង? ចូលមកនៅពេល យប់ហើយឆ្លើយហាត់ ហើយក្មេងម្នាក់ឈឺហើយអ្នកដើរលើតដ្ឋហើយយំហើយ អធិស្ឋានហើយតស៊ូ ហើយពួកគេជាសះស្បើយ ហើយបន្ទាប់មកត្រឡប់មកវិញ ហើយអ្នកធ្វើវាម្តងទៀត។ ហើយរាល់ថ្ងៃអាទិត្យ លាងមុខរបស់ពួកគេ ហើយនាំ ពួកគេចុះទៅព្រះវិហារ។ ហើយតើវានិយាយអំពីអ្វី? តើអ្នកនៅទីនេះដើម្បីអ្វី? តើ ទាំងអស់នោះមានចំពោះវាទេ? ខ្ញុំអើយ នោះពិតជាវេទនាណាស់ ហើយដឹងថាអ្នក ត្រូវតែទៅយ៉ាងណាក៏ដោយ។ ឃើញទេ? តើវានិយាយអំពីអ្វី?

140 អូ! បងប្រុស វាជាពេលវេលាប្រឡង វាជាឱកាស! វាជាឱកាសដើម្បី ទទួលយកការនេះ។ ប្រាប់ខ្ញុំអ្វីមួយដើម្បីជំនួសកន្លែងរបស់វា។ ប្រាប់ខ្ញុំពីអ្វីដែល ល្អជាងនោះ។ ផលិតអ្វីៗនៅក្នុងពិភពលោក ធ្វើជាស្តេចនៃផែនដី គ្រប់គ្រង សកលលោក ក្លាយជាគ្រូសរេវ ឬ កេណូឌី ឬអ្វីក៏ដោយដែលអ្នកចង់ក្លាយជា អ្នកនឹងស្លាប់ដូចគ្នា។ ត្រូវហើយ! អ្នកមិនដឹងថាវានឹងមកដល់ម៉ោងប៉ុន្មានទេ ឬមួយនាទី។ ប៉ុន្តែនៅទីនេះ នៅពេលដែលសេចក្តីស្លាប់កើតឡើង អ្នកមានជីវិត អស់កល្បជានិច្ច ហើយមិនអាចស្លាប់ដោយមានការធានាដោយព្រះនៃការបង្កើត ទាំងអស់ អ្នកណាជាអ្នកកាន់កាប់ស្ថានសួគ៌និងផែនដី “ខ្ញុំនឹងលើកគាត់ឡើងម្តង ទៀតនៅថ្ងៃចុងក្រោយ។”

141 ឱព្រះអង្គអើយ ជួយដល់ការមិនជឿរបស់ទូលបង្គំផង។ បំពេញព្រលឹង ទូលបង្គំ ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ សូមសំអាតទូលបង្គំ បំពេញទូលបង្គំ បង្គាប់ទូលបង្គំ

បញ្ជូនទូលបង្គំចេញ។ កុំឲ្យខ្ញុំស្លាប់ ឲ្យខ្ញុំរស់ដើម្បីប្រាប់រឿងនោះ។ អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំ ទៅគ្រប់ជ្រុងនៃផែនដី ហើយអធិប្បាយព្រះបន្ទូលហើយសាបព្រួសគ្រាប់ពូជ បាទ មែនហើយ ថាអាចនឹងមានការច្រូតកាត់នៅថ្ងៃចុងក្រោយ នៃព្រះបន្ទូលពិតដែល មិនផិតក្បត់ ជាមួយអ្នកជឿលើព្រះគ្រីស្ទ។

142 តើអំពើបាបរបស់អ្នកនៅក្រោមព្រះលោហិត ដោយសេចក្តីជំនឿយប់នេះ នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវឬ? ឥឡូវនេះយើងនឹងទទួលយកការប្រកបប្រកួតរួម។ មិនមែនជាការប្រកបប្រកួត អ្នកទាក់ទងគ្នាពេលអ្នកញ៉ាំជាមួយគ្នា។ គ្រាន់តែ ទាក់ទងជាមួយព្រះ។ ការប្រកបប្រកួតមិនមែនជានិមិត្ត មិនមែនជាស្រាទេ ការ ប្រកបប្រកួតគឺ “និយាយទៅវិញទៅមកជាមួយព្រះ។” ហើយនេះគឺជានិមិត្តសញ្ញា ដែលយើងយក ដែលយើងជឿលើការសុគតរបស់ទ្រង់ រូបកាយដែលខូច ការបញ្ចុះ និងការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់ យើងជឿលើវត្តមានរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ហើយយើងជឿថាទ្រង់បានប្រទានជីវិតអស់កល្បដល់យើង ហើយយើងមិនអាច ស្លាប់បានទេ យើងបានឆ្លងផុតពីសេចក្តីស្លាប់ទៅកាន់ជីវិត។ ហើយថ្ងៃណាមួយ នៅពេលដែលយើងញែកចេញពីគ្នាទៅវិញទៅមកនៅទីនេះ យើងនឹងរស់ឡើងវិញ ម្តងទៀតនៅក្នុងការរស់ឡើងវិញជាមួយគ្នា រួមគ្នាជាមួយព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ ជា រូបកាយ។ អាម៉ែន។ ដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋានទាំងនេះ និងការសារភាពអំពើបាប របស់ខ្ញុំ និងជំនឿរបស់ខ្ញុំលើព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ខ្ញុំយកខ្លួនខ្ញុំនិងក្រុមជំនុំមុន អត្ថបទទាំងនេះដែលព្រះបានទុកសម្រាប់យើងធ្វើ ដើម្បីបង្ហាញពីការសុគតរបស់ ទ្រង់រហូតដល់ទ្រង់យាងមក។

143 ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា “នេះគឺជារូបកាយរបស់ខ្ញុំដែលខូចសម្រាប់អ្នក។ បរិភោគ ធ្វើការនេះដើម្បីលីកដល់ខ្ញុំ។”

144 ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌របស់យើង បន្ទាប់ពីយើងបានសារភាពអំពើបាបរបស់ យើង ដោយព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ បន្ទាប់ពីយើងបានសារភាពថាយើងមិនសក្តិ សម ហើយយើងទុកចិត្តលើគុណសម្បត្តិនៃព្រះរាជបុត្រានៃព្រះប៉ុណ្ណោះ។ យើង ជាសត្វដែលមិនសក្តិសម។ សូមអត់ទោសឱ្យទូលបង្គំផង ព្រះអម្ចាស់អើយ ពី ការទាំងអស់ដែលយើងបានធ្វើ។ ហើយឥឡូវនេះ ដោយសេចក្តីជំនឿ យើងមកតុ របស់ព្រះអម្ចាស់។ ហើយឥឡូវនេះ ដូចជានិមិត្តនេះត្រូវបានបង្ហាញដើម្បីតំណាង រូបកាយរបស់ព្រះអម្ចាស់របស់យើង ទូលបង្គំអធិស្ឋាន ឱ្យព្រះវរបិតាអើយ ថា

ទ្រង់នឹងញែកវាឱ្យបរិសុទ្ធតាមគោលបំណងដែលបានគ្រោងទុក។ ហើយសូមឲ្យមនុស្សគ្រប់រូបដែលទទួលបានការនេះ មានជីវិតអស់កល្បនៅក្នុងព្រលឹងរបស់ពួកគេ។ ហើយសូមឲ្យមនុស្សគ្រប់រូបទទួលបានការព្យាបាលនៅក្នុងខ្លួនរបស់ពួកគេ ហើយរស់នៅតាមពេលវេលាកំណត់ដែលទ្រង់បានប្រទានដល់ពួកគេ។ ហើយសូមឲ្យពួកគេបម្រើទ្រង់ពេញមួយជីវិតរបស់ពួកគេ ហើយត្រូវបានរស់ឡើងវិញនៅថ្ងៃចុងក្រោយក្នុងការរស់ឡើងវិញ ដើម្បីប្រមូលផ្តុំជាមួយកុលសម្ព័ន្ធនៃផែនដីដែលត្រូវបានប្រោសលោះដោយព្រះលោហិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ សូមប្រទានវាព្រះអម្ចាស់ ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ យើងទូលសូមវា។ អាម៉ែន។

145 ព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា “ទ្រង់ក៏យកពេង ហើយនៅពេលដែលទ្រង់បានបរិភោគ ដោយបន្ទូលថា ‘នេះជាពេងនៃគម្ពីរសញ្ញាថ្មី ដរាបណាអ្នកផឹកពីពេងនេះ អ្នកបង្ហាញពីការសុភមង្គលរបស់ព្រះអម្ចាស់រហូតដល់ទ្រង់យាងមក។”

146 ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ ទូលបង្គំសូមទទួលផលផ្លែទំពាំងបាយជូរនៅយប់នេះ ស្រានេះ។ ហើយយើងអធិស្ឋានព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ថាទ្រង់នឹងញែកស្រានេះចេញជាបរិសុទ្ធ វាតំណាងឱ្យព្រះលោហិតដែលត្រូវបានបង្ហូរសម្រាប់យើងនៅកាលវារី។ តាមរយៈព្រះលោហិតនេះ យើងមានការផ្តាច់បាបរបស់យើង ដោយសេចក្តីជំនឿលើកិច្ចការដែលបានបញ្ចប់របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អត់ទោសឱ្យយើង...ទាំងអស់នៃការមិនជឿរបស់យើងព្រះអម្ចាស់អើយ ហើយប្រទានឱ្យយើងនូវជំនឿនិងការយល់ដឹង ហើយតាំងយើងជាអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ ព្រះអម្ចាស់អើយ ដែលយើងអាចបម្រើទ្រង់បានពេញមួយជីវិត។ សូមនៅជាមួយយើង ឱព្រះវរបិតាអើយ នៅពេលយើងរួមគ្នានៅជុំវិញតុនេះ ហើយប្រទានពរដល់យើងនៅក្នុងការប្រកបដ៏ល្អនេះ និងការប្រកបជាមួយទ្រង់។ ហើយសូមទ្រង់មានបន្ទូលទៅកាន់ចិត្តរបស់យើង ហើយចង្អុលមកយើងនូវកិច្ចការរបស់យើងដែលយើងគួរធ្វើ។ ផ្តល់វា ព្រះអម្ចាស់។ ញែកស្រានេះចេញតាមគោលបំណងរបស់វា។ នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ យើងសូមវា។ អាម៉ែន។

62-0506 មានគ្រប់ទាំងអស់
រវាងឧបោសថប្រាណហាំ
ជេហ្វឺសានវីល, អ៊ីនឌៀរាយណា ស.ហ.រ

KHMER

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

សេចក្តីជូនដំណឹងស្តីពីការរក្សាសិទ្ធិ

រក្សា រ សិទ្ធិ គ្រប់យ៉ាង។ សៀវភៅនេះអាចត្រូវបានបោះពុម្ពនៅលើម៉ាស៊ីនបោះពុម្ព នៅផ្ទះសម្រាប់ប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ឬត្រូវបានផ្តល់ឱ្យដោយឥតគិតថ្លៃ ជាឧបករណ៍ សម្រាប់ផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ សៀវភៅនេះមិនអាចលក់ ផលិតឡើងវិញក្នុងទ្រង់ទ្រាយធំ បង្ហោះនៅលើគេហទំព័រ រក្សាទុកក្នុងប្រព័ន្ធទាញ យកមកវិញ បកប្រែជាភាសាផ្សេងទៀត ឬប្រើសម្រាប់ការរស្មីសំឡេងនិមិត្តដោយ គ្មានការអនុញ្ញាតជាលាយលក្ខណ៍អក្សរពី Voice Of God Recordings®។

សម្រាប់ព័ត៌មានបន្ថែម ឬសម្រាប់សម្ភារៈផ្សេងទៀត សូមទាក់ទង៖

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org